

MONITORING EU europoslance Hynka Fajmona

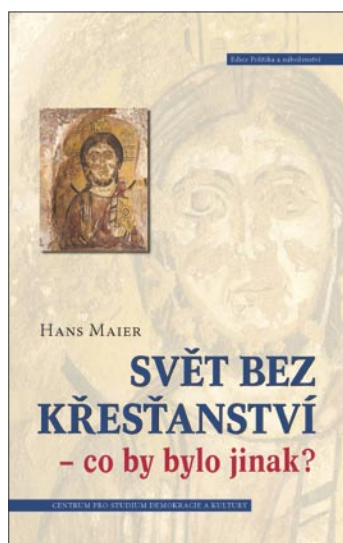
ÚNOR 2014

ONDŘEJ KRUTÍLEK (ED.)

CENTRUM PRO STUDIUM DEMOKRACIE A KULTURY

BRNO, ÚNOR 2014

HANS MAIER

Svět bez křesťanství – co by bylo jinak?

Co přineslo křesťanství našemu světu, kultuře, politice, představám o nás samých? Známy německý autor v této knize zauvažoval nad stále se opakující otázkou, která znepokojuje lidskou mysl. Odpověděl si na ni jedinečným způsobem, totiž tak, že ukázal, jak by vypadal náš svět bez křesťanství – bez jeho hodnot, antropologie, bez specificky křesťanského pochození času, přírody, státu, práce nebo umění. Maierův text nechce být pouhou obranou jednoho významného světového náboženství. Křesťanství je mu nevypočitatelným, rozporuplným a přitom kouzelným impulsem, který radikálně ovlivňuje lidské rozhodování, které vyvolává nepřehlédnutelné působení na všechny oblasti lidského života a na společenství, v nichž lidé žijí. Autor přitom čtenáře vybízí, aby si jeho intelektuální podněty doplnili svým vlastním pozorováním.

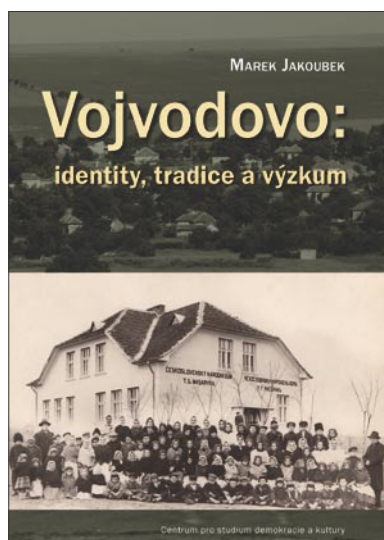
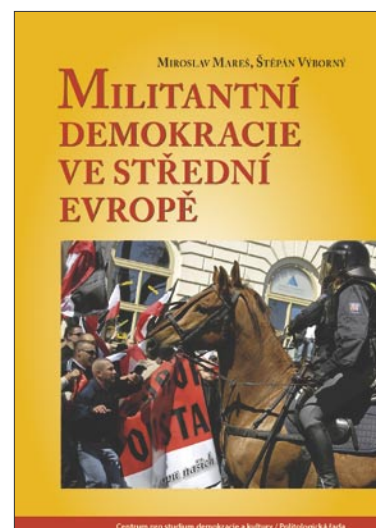
Vázané, 152 str., 198 Kč

MIROSLAV MAREŠ, ŠTĚPÁN VÝBORNÝ

Militantní demokracie ve střední Evropě

Ve středu Evropy vedou zdejší demokracie boj s extremismem na svém území. Zvolily si k tomu nástroje militantní demokracie, tedy konceptu, který reaguje na tragické zkušenosti s autoritativními a totalitními režimy a hnutími z dvacátého století i na působení současných extremistů. Rozpouštění stran, tresty za užití extremistických symbolů či popírání holokaustu, zákazy nenávistných shromáždění. Tato a podobná opatření mají potlačovat ty, co ohrožují demokracii. Vyvolávají však současně i bouřlivé společenské diskuse o tom, co je vhodné, přiměřené a spravedlivé. V této monografii jsou analyzovány a srovnány militantní demokratické režimy v Německu, Rakousku, České republice, na Slovensku, v Polsku a Maďarsku. Jedná se o první takto podrobné zpracování tohoto aktuálního tématu v českém prostředí.

Brož., 250 str., 269 Kč

MAREK JAKOUBEK

Vojvodovo: identity, tradice a výzkum

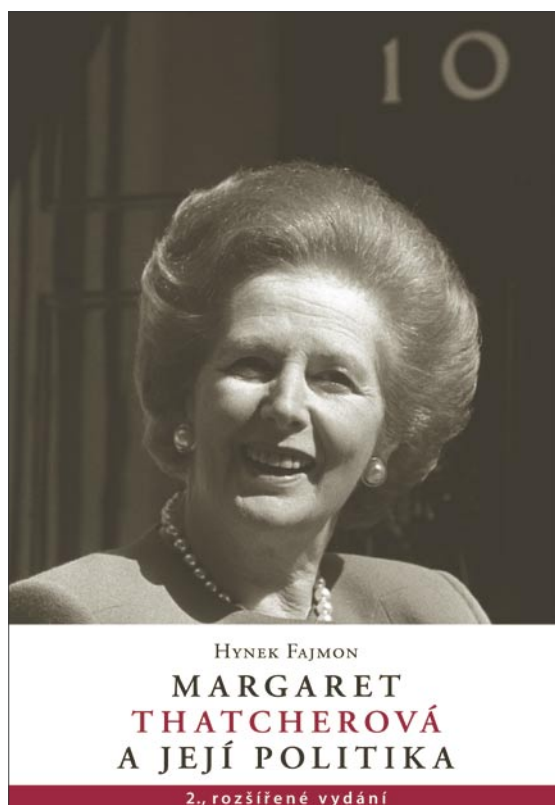
Hlavním tématem knihy je Vojvodovo, česká obec v severozápadním Bulharsku, založená roku 1900 asi dvaceti evangelickými rodinami z české vsi Svatá Helena. I přes několik válečných konfliktů, jichž se Bulharsko v prvních dekádách dvacátého století účastnilo, Vojvodovo hospodářsky prosperovalo a počet obyvatel utěšeně vzrůstal. Historie českého osídlení Vojvodova končí v letech 1949–1950, kdy naprostá většina českých obyvatel přesídlila do ČSR, kde se usadila v několika obcích v regionu jižní Moravy. Po celou dobu své existence bylo Vojvodovo proslulé náboženskou horlivostí svých obyvatel, stejně jako příkladností jejich hospodářských postupů a správy obecních záležitostí. Toto renomé si Vojvodovo v bulharském regionálním kontextu, jakož i v souvislostech bulharského akademického diskursu, udrželo až dodnes.

Vázaná, 264 str. + 24 str. obrazová příloha, 298 Kč

Objednávky na adrese:

CDK, Venhudova 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

DOPORUČENÁ PUBLIKACE CDK

HYNEK FAJMON

Margaret Thatcherová a její politika

e-publikace 2., rozšířené vydání

Margaret Thatcherová je fascinující a inspirativní osobností moderní světové politiky. „Konzervativní revoluce“, kterou zahájila v osmdesátých letech, změnila tvář Velké Británie a později i východní Evropy. Kniha poslance Evropského parlamentu Hynka Fajmona Margaret Thatcherová a její politika vychází při příležitosti osmdesátých pátých narozenin bývalé premiérky. V úspěšné „politické biografii“ se autorovi (jenž původně vystudoval historii) podařilo skvěle skloubit důkladnou práci historika s rozhledem a zkušenostmi aktivního politika hájícího pravicové hodnoty. Druhé vydání knihy, jež poprvé vyšla v roce 1999, autor podstatně rozšířil a doplnil o kapitolu věnovanou působení a rozsáhlé spisovatelské činnosti Margaret Thatcherové po roce 1990, kdy odešla z aktivní politiky. Podstatně jsou rozšířeny i závěrečná chronologická příloha a slovníček nejvýznamnějších představitelů „thatcherismu“. K českému čtenáři se tak dostává první kompletní biografie političky, jejíž odkaz je stále živý a inspirativní.

E-publikace ve formátu PDF, 392 str. + 16 str. fotopřílohy, 198 Kč

Ke stažení zde:

www.kosmas.cz/knihy/183111/margaret-thatcherova-a-jeji-politika/

Objednávky na adrese:

CDK, Venhudova 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

Navštivte internetové stránky
www.fajmon.eu

HYNEK FAJMON

POSLANEC EVROPSKÉHO PARLAMENTU ZA ODS

PROFIL EDITORA

Ondřej Krutílek

Analytik legislativy Evropské unie a šéfredaktor Revue Politika (www.revuepolitika.cz). Absolvent politologie, mezinárodních vztahů a evropských studií na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Autor řady odborných i publicistických textů. Příležitostně přispívá do tištěných i elektronických médií.

OBSAH

STALO SE...	6	Vnitřní trh	17
PŘEHLED DĚNÍ	8	Zpoždění v zavádění jednotného evropského patentu	17
Doprava	8	Zpráva EP o upadajícím ocelářství v Evropě	18
EP podpořil více práv pro cestující v letecké dopravě	8	Udělování hudebních licencí bude snazší	18
Rada schválila nařízení o hluku automobilů	9	EU bude více harmonizovat další průmyslová odvětví	19
EP oslabil požadavky na nezávislost provozovatelů infrastruktury ve čtvrtém železničním balíčku	9	Rada schválila posílení systému pojištění vkladů v EU	20
Energetika	11	EP a Rada dosáhly dohody o změně stávající účetní legislativy	20
EP je pro přísnější závazky v energetice do roku 2030	11	Coreper podpořil jednotná elektronická identifikační pravidla	21
Hospodářská a měnová unie	11	Zaměstnanost a sociální věci	22
EP schválil svůj mandát k SRM	11	Došlo k dohodě o vysílání pracovníků	22
Vznikne evropská verze MMF?	12	Zemědělství	22
Hospodářská soutěž	13	AGRI odmítl jednotné nařízení o osivech a podpořil zvýšení ochrany před škůdci a nákazou zvířat	22
Komise vydala svou první anti-korupční zprávu	13	VE ZKRATCE...	24
Komise zveřejnila upravené pokyny k pravidlům státní podpory poskytované letišťům	13	PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP	34
Informační společnost	14	VYBRANÉ STATISTICKÉ ÚDAJE EUROSTAT	35
Stavební náklady na budování digitální infrastruktury budou nižší	14	VEŘEJNÉ KONZULTACE V BŘEZNU 2014	37
Justice a vnitro	15	KALENDÁŘ NA BŘEZEN 2014	38
EP podpořil modernizaci úpadkového řízení	15	SEZNAM ZKRATEK	39
EP přijal návrh směrnice o zmrazování a konfiskaci výnosů z trestné činnosti	15	SLOVNÍČEK	41
Spotřebitelé	16	SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR	44
Evropský parlament formálně schválil tabákovou směrnici	16		

STALO SE...

Jednotný evropský patent nevstoupí v platnost v době, jak plánovalo nařízení, tedy 1. 1. 2014, protože doposud nebyly splněny podmínky ratifikace (více v příspěvku **Zpoždění v zavádění jednotného evropského patentu**).

Komise 3. 2. 2014 představila svou první zprávu o boji proti korupci v EU (více v příspěvku **Komise vydala svou první anti-korupční zprávu**).

EP 4. 2. 2014 přijal (poměrem 505:97:25) zprávu, kterou vydal z vlastního podnětu o akčním plánu Komise pro konkurenceschopné a udržitelné ocelářství v Evropě z července 2013 (více v příspěvku **Zpráva EP o upadajícím ocelářství v Evropě**).

Plénium EP 4. 2. 2014 podpořilo drtivou většinou (640:18:22) návrh směrnice EP a Rady, který má zajistit snazší udělování hudebních licencí. Ten posléze 20. 2. 2014 schválila Rada a k finálnímu podpisu došlo 26. 2. 2014. Nová směrnice umožní poskytovatelům získat licence kolektivních správců, které budou moci využívat přes hranice EU, díky čemuž získají spotřebitelé mnohem větší možnosti stahování nebo poslouchání hudby (více v příspěvku **Udělování hudebních licencí bude snazší**).

Plénium EP schválilo 5. 2. 2014 (poměrem 580:41:48) posílení práv cestujících v letecké dopravě. Stejně jako výbor TRAN podpořilo zpřísnění pravidel pro letecké společnosti upravujících práva cestujících ve srovnání s původním návrhem Komise (více v příspěvku **EP podpořil více práv pro cestující v letecké dopravě**).

Plénium EP 5. 2. 2014 přijalo vysokým kvórem poslanců 8 směrnic v rámci tzv. harmonizačního balíku, které se týkají bezpečnosti, označování a jasnějších pravidel pro určité výrobky. Harmonizační balík posléze schválila Rada 20. 2. 2014 (více v příspěvku **EU bude více harmonizovat další průmyslová odvětví**).

EP 5. 2. 2014 přijal rezoluci k návrhu klimaticko-energetického balíku do roku 2030. Požaduje zvýšení závazného celoevropského cíle podílu obno-

vitelných zdrojů v energetickém mixu na 30 % spolu se závaznými cíly pro jednotlivé členské státy. EP požaduje i opomíjené cíl zvýšení energetické účinnosti o 40 % (více v příspěvku **EP je pro přísnější závazky v energetice do roku 2030**).

Plénium EP 5. 2. 2014 podpořilo poměrem 580:69:19 návrh o úpadkovém řízení. Návrh modernizuje pravidla, podle nichž se v EU řeší úpadky podniků, jež mají dopady ve více členských státech. Podnikům, které jsou jinak životaschopné, nařízení dává druhou šanci a možnost dalšího působení (více v příspěvku **EP podpořil modernizace úpadkového řízení**).

Plénium EP 6. 2. 2014 schválilo svou pozici k navrhovanému jednotnému mechanismu pro řešení bank (SRM) v poměru 441:141:17. Nyní může začít vyjednávat s Radou kompromis (více v příspěvku **EP schválil svůj mandát k SRM**).

Výbor AGRI odmítl 11. 2. 2013 návrh nařízení předložený Komisí, který upravuje pravidla pro uvádění osiv na trh v EU. AGRI kritizuje zejména nedostatek prostoru pro přizpůsobení se členských států a přesun pravomocí na Komisi. Výbor ENVI následně 20. 2. 2014 vyjmul osiva z účinnosti navrhovaného nařízení o úředních kontrolách v potravinovém řetězci. 6. 2. 2013 AGRI rovněž schválil zvýšení ochrany v otázce zachycení nákazy zvířat a posílení ochranných opatření proti škodlivým organismům rostlin (více v příspěvku **AGRI odmítl jednotné nařízení o osivech a podpořil zvýšení ochrany před škůdci a nákazou zvířat**).

Rada 18. 2. 2014 podpořila revizi systému pojištění vkladů (Deposit Guarantee Schemes, DGS) v členských státech (více v příspěvku **Rada schválila posílení systému pojištění vkladů v EU**).

Rada schválila 20. 2. 2014 návrh nařízení o hladině akustického tlaku motorových vozidel, které upravuje přípustné hlukové limity u osobních, lehkých i těžkých nákladních vozidel a autobusů (více v příspěvku **Rada schválila nařízení o hluku automobilů**).

Po veřejné konzultaci v polovině roku 2013 Komise 20. 2. 2014 upravila pravidla pro státní podporu letišť a leteckým společnostem. Vyšla tak vstříc zainteresovaným stranám, které zdůrazňují ekonomický přínos regionálních letišť pro daný region (více v příspěvku **Komise zveřejnila upravené pokyny k pravidlům státní podpory poskytované letišťům**).

Výbor ECON 24. 2. 2014 hlasoval o velmi očekávané zprávě EP hodnotící činnost tzv. Trojky – Komise, ECB a MMF – a její budoucnosti v rámci práva EU (více v příspěvku **Vznikne evropská verze MMF?**).

Evropský parlament a Rada se 24. 2. 2014 dohodly na znění směrnice, která zajistí snížení nákladů na budování širokopásmové infrastruktury (více v příspěvku **Stavební náklady na budování digitální infrastruktury budou nižší**).

Plénium EP přijalo 25. 2. 2014 návrh směrnice umožňující přeshraniční konfiskaci výnosů z trestné činnosti v prvním čtení. Návrh směrnice má za cíl usnadnit zmrazení a konfiskaci majetku pocházejícího mimo jiné z obchodu s drogami, pašování zbraní a kuplířství (více v příspěvku **EP přijal návrh směrnice o zmrazení a konfiskaci výnosů z trestné činnosti**).

Plénium EP 26. 2. 2013 schválilo čtvrtý železniční balíček zaměřený na liberalizaci vnitrostátní osobní železniční dopravy. Na rozdíl od výboru TRAN ovšem klade benevolentnější požadavky na nezávislost provozovatelů infrastruktury na železničních dopravních (více v příspěvku **EP oslabil požadavky na nezávislost provozovatelů infrastruktury ve čtvrtém železničním balíčku**).

EP na svém plenárním zasedání 26. 2. 2014 schválil (poměrem 514:66:58) návrh tabákové směrnice. Revize směrnice upravuje výrobu, obchodní podmínky a prodej tabákových a souvisejících výrobků v EU (více v příspěvku **Evropský parlament formálně schválil tabákovou směrnici**).

Coreper 26. 2. 2014 schválil dohodu, která se týká návrhu směrnice Rady a EP o zveřejňování nefinančních informací a mění směrnice Rady č. 78/660 a 83/349. Společnosti, kterých se směrnice týkají, budou muset zveřejňovat informace o politikách, rizicích a výsledcích v oblastech životního prostředí, zaměstnanosti a sociálních věcí, dodržování lidských práv a boje proti korupci (více v příspěvku **Evropský parlament a Rada dosáhly dohody o změně stávající účetní legislativy**).

Coreper 28. 2. 2014 podpořil kompromisní řešení mezi Radou a Evropským parlamentem o návrhu nařízení, jenž by mělo umožnit používat elektronický podpis pro přeshraniční transakce a plně využít elektronickou identifikaci na jednotném digitálním trhu (více v příspěvku **Coreper podpořil jednotná elektronická identifikační pravidla**).

Rada a EP 28. 2. 2014 dospěli k neformální dohodě ohledně návrhu směrnice, která se týká ochrany pracovníků vysílaných do zahraničí. K tomuto aktu došlo po několika neúspěšných kolech jednání mezi EP, Komisí a Radou (více v příspěvku **Došlo k dohodě o vysílání pracovníků**).

PŘEHLED DĚNÍ

DOPRAVA

EP podpořil více práv pro cestující v letecké dopravě

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o změně nařízení (ES) č. 261/2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů, a nařízení (EHS) č. 2027/97 o odpovědnosti leteckého dopravce při letecké dopravě cestujících a jejich zavazadel ([COM\(2013\)130](#))

Plénum EP [schválilo](#) 5. 2. 2014 (poměrem 580:41:48) posílení práv cestujících v letecké dopravě. Stejně jako výbor TRAN podpořilo zpřísnění pravidel pro letecké společnosti upravujících práva cestujících ve srovnání s původním návrhem [Komise](#).

Kontext

Komise příslušný návrh předložila v březnu 2013 (více v příspěvku „Komise navrhla posílit práva cestujících v letecké dopravě“, Ve zkratce..., [Monitoring března 2013](#)) s cílem (1) napomoci vyjasnit tzv. šedé zóny (mj. právo na informace o zpožděných či zrušených letech a mimořádných okolnostech, práva ve vztahu k významným zpožděním a zpožděním na odbavovací ploše, právo na přesměrování a práva týkající se navazujících letů), (2) zavést práva nová (v případě změn času odletu či pravopisných chyb ve jménech do 48 před odletem zdarma) a (3) napomoci řešit stížnosti a sankce, a to do 2 měsíců od podání (mj. posílením dohledu nad leteckými dopravci ze strany vnitrostátních a unijních orgánů). Formálně by mělo dojít ke změně nařízení [č. 261/2004](#) a [č. 2027/97](#).

Komise předložila návrh mimo jiné s odkazem na řadu rozsudků Soudního dvora EU (více např. v příspěvku „Soudní dvůr EU: Aerolinky musí odškodňovat cestující, kteří dorazí do konečné destinace s 3hodinovým zpožděním“, Ve zkratce..., [Monitoring únor 2013](#)).

Původní návrh počítá s kompenzacemi cestujícím, kteří dorazí do konečné destinace ne s 3hodinovým, ale až 5hodinovým zpožděním. A v případě mimořádných okolností (nevyčerpávajícím způsobem vyjmenovaných v příloze 1 návrhu) garantuje

cestujícím pouze 3 noci v hotelu hrazené leteckou společností (v současnosti se žádný takový limit neuplatňuje). Proti návrhu už se ozvali jak reprezentanti leteckých společností (např. AEA), tak četní poslanci EP. Zatímco první skupině aktérů se navrhovaná pravidla zdají přísná, druhá je přesvědčena o opaku. Návrh Komise projednával v září 2013 výbor TRAN (více v příspěvku „TRAN chce pro cestující v letecké dopravě ještě více práv než Komise“, Ve zkratce..., [Monitoring září 2013](#)). V prosinci 2013 TRAN schválil zprávu Georgese Bacha (EPP) včetně pozměňovacích návrhů, které ještě zpřísnují pravidla upravující práva cestujících v letecké dopravě oproti původnímu návrhu Komise (více v příspěvku „Více práv pro cestující v letecké dopravě, požaduje TRAN“, Ve zkratce..., [Monitoring prosinec 2013](#)).

Obsah

Plénum [souhlasilo](#) s výborem TRAN s potřebou konkrétně specifikovat tzv. mimořádné okolnosti, které umožňují nevyplácet leteckým společnostem finanční kompenzace tak, aby se zabránilo zneužívání této výjimky. Do té mají být zahrnuty přírodní katastrofy, riziko ohrožení zdraví, nebezpečné podmínky způsobené počasím a nečekané komplikace způsobené zaměstnanci, do kterých se však nezahrnují předem ohlášené stávky zaměstnanců. Co se týče technických problémů, často doposud využívaných jako omluva pro nevyplacení finančních náhrad, se EP usnesl, že tento důvod bude uznatelný pouze v mimořádných případech, kdy bude příčina technické závady přímo spojena s výrobní vadou, za kterou se zaručuje výrobce letadla. Ostatní technické problémy vyplývající z běžného provozu letadla ovšem nemají být akceptovány.

Zatímco v současnosti je kompenzováno pouze zrušení letu, plénum EP stejně jako TRAN podporuje zavedení finančních náhrad za zpoždění letu, jak mimo jiné vyplývá i z jurisdikce SDEU. Finanční náhrady budou vypočítávány u zpoždění delšího než 3 hodiny pro lety do vzdálenosti 3,5 tis. km na 300 €, u více než 5 hod. pro lety do 6 tis. km na 400 € a u více než 7 hod. pro lety delší než 6 tis. km na 600 €. Stejně parametry mají platit i pro zrušené lety. Komise počítala s odstupňováním kompenzací pro zpoždění o délce letu od 5, 9 a 12 hod.

EP rovněž požaduje, aby cestující měli v případě zpoždění letu či jeho zrušení přes noc nárok na uhrazení pobytu po dobu 5 dnů ve výši 125 €/den namísto Komisí navrhovaných 3 dnů a 100 €/den.

K dalším opatřením, která posilují práva pasažérů na úkor leteckých společností a kterým vyjádřil EP podporu, patří nárok na druhé příruční zavazadlo zdarma, uzavření povinného pojištění leteckých společností pro případ krachu nebo možnost využití zpátečního letu i v případě nevyužití odchozího letu při koupi zpáteční letenky. Komise má rovněž zveřejňovat na svých webových stránkách ty letecké společnosti, které se proti novým pravidlům příliš často prohřešily (10krát/rok).

Další vývoj

Na řadě je řecké předsednictví Rady, které má vyjednat dohodu členských států.

Rada schválila nařízení o hluku automobilů

Návrh Nařízení Evropského parlamentu a Rady o hladině akustického tlaku motorových vozidel (KOM(2011)856)

Rada [schválila](#) 20. 2. 2014 návrh nařízení o hladině akustického tlaku motorových vozidel, které upravuje přípustné hlukové limity u osobních, lehkých i těžkých nákladních vozidel a autobusů.

Kontext

Komise dne 11. 12. 2011 [zveřejnila](#) záměr snížit produkovaný hluk u automobilů. Nařízení ruší [směrnici č. 70/157](#) a upravuje [směrnici č. 2007/46](#).

Návrh Komise počítal se zavedením postupného snižování hluku motorů ve třech fázích od přijetí nařízení u lehkých vozidel vždy o 2dB v první i druhé fázi a o 1dB, u nákladních automobilů ve fázi první a o 2dB ve fázi druhé. Komise představila i novou zkušební metodu pro měření emisí hluku a počítá se zavedením zvukových zařízení pro elektrická a hybridní vozidla (AVAS), která by měla zvýšit bezpečnost chodců, zejména pak nevidomých osob, před jejich tichými motory.

Výbor ENVI [hlasoval](#) o návrhu v prosinci 2012. Těsný výsledek hlasování (poměrem 30:27:3) vyústil nakonec v podporu přísnějších restrikcí pro úroveň hluku automobilů v opozici proti postoji frakcí ECR (včetně jeho zpravodaje Miroslava Ouzkého), EPP a EFD, které upřednostňovaly realističtější variantu méně zatěžující automobilový průmysl.

Plénum EP [vyjádřilo](#) v únoru 2013 v prvním čtení souhlas s návrhem s dílčími úpravami. EP [navrhlo](#) prodloužit lhůty pro jednotlivé fáze: u první fáze ze

4 let na 6 let od vstupu nařízení v platnost a u druhé fáze z 5 let na 8. Parlament také podpořil zvýšení hlukového limitu i u nákladních vozidel nad 12 tun z navrhovaných 78 dB na úroveň 81 dB.

Začátkem listopadu 2013 uzavřely instituce EU politickou dohodu po několikaměsíčních jednání. 15. 11. 2013 byla [schválena](#) Coreperem. Následně byla dohoda [potvrzena](#) v prosinci 2013 ve výboru ENVI.

Obsah

Díky novému patření by mělo dojít ke snížení hluku produkovanému novými automobily ve třech fázích v průměru o 2,6 dB. Aplikace tohoto opatření však může být prodloužena až o 15 let, což je dvojnásobek sedmiletého odložení zamýšleného ze strany Komise. Prodejci automobilů budou muset nově uvádět informace o hladině hluku vozidel ve stejné míře, jako údaje o emisích oxidu uhličitého.

Pokud bude návrh nařízení přijat ještě letos, měla by první fáze začít běžet od 1. 1. 2016 pro všechny nové typy vozidel. Druhá fáze započne 1. 1. 2020 pro nové typy automobilů a 1. 1. 2022 pro nově registrované vozy. Třetí fáze by měla začít 1. 1. 2024 pro nové typy vozidel a 1. 1. 2026 pro nově registrované automobily.

Další vývoj

ENVI projedná dohodnuté změny 19. 3. 2014 a předloží doporučení plénu EP ke schválení ve druhém čtení.

EP oslabil požadavky na nezávislost provozovatelů infrastruktury ve čtvrtém železničním balíčku

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zrušuje nařízení Rady (EHS) č. 1192/69 o společných pravidlech normalizace účtů železničních podniků (KOM(2013)26)

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o Agentuře Evropské unie pro železnice a o zrušení nařízení (ES) č. 881/2004 (KOM(2013)27)

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1370/2007, pokud jde o otevření trhu vnitrostátních služeb v přepravě cestujících po železnici (KOM(2013)28)

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru, pokud jde o otevření trhu vnitrostátních služeb v přepravě cestujících po železnici a správu a řízení železniční infrastruktury (KOM(2013)29)

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady

o interoperabilitě železničního systému v Evropské unii ([KOM\(2013\)30](#))

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o bezpečnosti železnic ([KOM\(2013\)31](#))

Plénium EP 26. 2. 2013 [schválilo](#) čtvrtý železniční balíček zaměřený na liberalizaci vnitrostátní osobní železniční dopravy. Na rozdíl od výboru TRAN ovšem klade benevolentnější požadavky na nezávislost provozovatelů infrastruktury na železničních dopravních.

Kontext

Komise čtvrtý železniční balík, sestávající z 6 legislativních návrhů a [řady dalších dokumentů](#) a mající napomoci liberalizovat vnitrostátní osobní železniční dopravu, předložila v lednu 2013 s cílem zakončit liberalizaci železniční dopravy v EU, jež byla Komisí započata před 15 lety (více v příspěvku „Komise uveřejnila čtvrtý železniční balík“, [Monitoring leden 2013](#)).

První železniční balík předložený v roce 1998 a schválený o 3 roky později se týkal liberalizace mezinárodní nákladní dopravy, druhý balík uveřejněný v roce 2002 a přijatý v roce 2004 vnitrostátní nákladní dopravy a konečně balík třetí (schválen byl v roce 2007 po 3 letech od předložení příslušných návrhů) byl věnován liberalizaci mezinárodní osobní dopravy.

Železniční sektor v EU dosahuje podle Komise ročního obrátu 73 mld. €, což odpovídá 65 % obrátu letecké dopravy, a zaměstnává na 800 tis. osob. Rovněž je ale velmi štědře dotován: např. v roce 2009 získal dotace ve výši 46 mld. €. Přesto podíl železnic na osobní dopravě v EU dosahuje od roku 2000 stále stejných hodnot – přibližně 6 %.

Čtvrtý železniční balík je obecně považován za kontroverzní, protože podle návrhů Komise by mělo dojít k institucionálnímu oddělení (tzv. unbundlingu) provozovatelů infrastruktury (kolejí) a poskytovatelů služeb železniční dopravy.

Rada [dosáhla](#) 10. 6. 2013 politické dohody týkající se technické části tzv. čtvrtého železničního balíku, tedy rychlejší certifikace kolejových vozidel a role Evropské agentury pro železnice v daném procesu. Členské státy [jsou](#) toho názoru, že plná komunitarizace agendy, tj. posílení Evropské agentury pro železnice, by byla kontraproduktivní (více v příspěvku „Rada: Nové vlaky se na koleje dostanou rychleji, i když je budou autorizovat členské státy“, [Monitoring červen 2013](#)). Oslabení původních záměrů Komise na intenzivní liberalizaci vnitrostátní osobní železniční dopravy podpořil 17. 12. 2013 (více v příspěvku „TRAN schválil čtvrtý železniční balíček“, [Monitoring prosinec 2013](#)).

Obsah a sporné body

Plénium EP podpořilo výbor TRAN v převážně většině bodů. K hlavním patří spuštění procesu [liberalizace](#) od roku 2019. Všichni unijní dopravci by měli moci po celé EU nabízet služby vnitrostátní železniční osobní dopravy. Provozovatelé infrastruktury ((tj. zjednodušeně řečeno kolejí a přilehlých nemovitostí, v ČR SŽDC) by měli železniční síť spravovat efektivně a nediskriminačním způsobem, aby měli na železnici přístup všichni dopravci za stejných podmínek.

Druhým klíčovým termínem je rok 2022, kdy má být ukončeno přechodné období pro přímé uzavírání smluv o veřejných službách. Od toho okamžiku má být povinné realizovat veřejné zakázky. Dnes tendry nejsou povinné – ve vztahu k osobokilometrům se uskutečňují jen v 53 % případů – a tak v 16 státech EU existují více než 90 % monopoly. Stejně jako TRAN ovšem plénium EP podpořilo, aby členským státům byla ponechána podmíněná možnost uzavírání smluv o veřejných službách napřímo bez zadávání veřejné zakázky. Tento postup bude možný jen v případě, že státní orgány dodrží stanovená kritéria jako je včasnost a frekvence služeb, spokojenost zákazníků, kvalita vozového parku atd. Smlouvy o veřejných službách uzavřené těsně před vypršením stanoveného termínu, budou moci trvat ještě dalších 10 let.

Plénium EP však přijalo pozměňovací návrhy ke zprávě Saïda El Khadraouiho (S&D) týkající se zavedení institucionálního oddělení provozovatelů infrastruktury od železničních dopravců. Vedle institucionálního (právního) oddělení bude moci pokračovat model vertikálně integrované (holdingové) struktury za podmínky, že bude zajištěna provozní a finanční nezávislost provozovatele železniční infrastruktury (typický pro německé Deutsche Bahn či francouzské SNCF). Plénium EP ovšem oslabilo požadavky schválené v TRAN na přísná kritéria nezávislosti provozovatelů infrastruktury (pravidla pro oddělení finančních účtů a zajištění rozhodovací autonomie prostřednictvím separátních rozhodovacích orgánů). To konvenuje se zájmy zavedených společností (zejména sdružení CER) na úkor nových účastníků na trhu. Komisař pro dopravu [Siim Kallas](#) označil výsledek hlasování pléna za upřednostnění národních zájmů před vyrovnaným kompromisem uzavřeným ve výboru TRAN.

Ve druhém sporném bodě poslanci vyslyšeli požadavky odborů na železnicích a zrušili usnesení v legislativním návrhu, které zdůrazňovalo důležitost zajištění minimálního provozu na železnicích v případě stávků, byť toto usnesení nemělo povinný charakter pro členské státy.

Další vývoj

Po přijetí stanoviska EP v prvním čtení je nyní na řadě jednání Rady, která je zatím blíže dosažení společného postoje k technickému pilíři čtvrtého železničního balíčku. Komise může do okamžiku jeho přijetí svoje návrhy změnit nebo stáhnout z legislativního procesu.

ENERGETIKA**EP je pro přísnější závazky v energetice do roku 2030**

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Rámec politiky v oblasti klimatu a energetiky v období 2020–2030 (KOM(2014)15)

EP 5. 2. 2014 [přijal rezoluci](#) k návrhu klimaticko-energetického balíku do roku 2030. Požaduje zvýšení závazného celoevropského cíle podílu obnovitelných zdrojů v energetickém mixu na 30% spolu se závaznými cíly pro jednotlivé členské státy. EP požaduje i opomíjené cíl zvýšení energetické účinnosti o 40%.

Kontext

Komise 22. 1. 2014 [představila](#) formou [sdělení](#) rámec politiky ochrany klimatu a energetiky pro období 2020–2030. Mezi hlavní body návrhu patří cíl redukovat emise skleníkových plynů o 40% pod úroveň roku 1990 a závazný celoevropský cíl zvýšení podílu obnovitelných zdrojů v energetickém mixu na 27%. Dle plánů Komise by se EU měla zavázat k jednostrannému snížení emisí CO₂ o 40% před celosvětovou klimatickou konferencí, jež se bude konat v Paříži v roce 2015 (více v příspěvku „Komise zveřejnila návrh klimaticko-energetického balíku a cíle do roku 2030“, [Monitoring leden 2014](#)).

V EP se této strategii věnují společně výbory ENVI a ITRE a jejich zpravodajové Anne Delvaux (EPP) a Konrad Szymański (ECR) připravili návrh rezoluce, který 27. 1. 2014 [schválily](#) oba výbory volající po jasnější dlouhodobé vizi, která by měla zvýšit jistotu investorů a podpořit investice do rozvoje udržitelné energetiky. Ta se stala základem pro rezoluci přijatou plénem 5. 2. 2014.

Obsah

EP [vyjádřil](#) své znepokojení nad cíly, které navrhuje Komise a považuje je za nedostatečně ambiciózní. Jako krátkozrakou vnímá absenci závazných národních cílů pro energii z obnovitelných zdrojů a chybějící opatření na podporu energetické účinnosti, kterou vnímá jako hlavní nástroj pro

dosažení zbylých závazků. Parlament taktéž potvrdil právo členských států zvolit si vlastní podíl jednotlivých složek energetického mixu.

Podporu zavedení závazných národních cílů pro energii z obnovitelných zdrojů vyjádřili i představitelé evropského energetického průmyslu (Alstom, ERG Renwe, aj.), kteří upozorňují na nepropojenost unijních cílů a národních závazků v členských státech a rizika spojená s odlišným investorským prostředím.

Další vývoj

Evropský parlament se přijatou rezolucí postavil ostře proti Radě, která vítá rozvolnění společných cílů v oblasti podílů jednotlivých složek energetického mixu. Klimaticko-energetická strategie bude předmětem jednání Evropské rady v březnu.

HOSPODÁŘSKÁ A MĚNOVÁ UNIE**EP schválil svůj mandát k SRM**

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení problémů úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení problémů a jednotného fondu pro řešení problémů bank a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 (KOM(2013)520)

Plénum EP 6. 2. 2014 [schválilo](#) svou pozici k navrhovanému jednotnému mechanismu pro řešení bank (SRM) v poměru 441:141:17. Nyní může začít vyjednávat s Radou kompromis.

Kontext

Jednotný mechanismus pro řešení problémů by měl garantovat, že potenciální krach banky negativně nezasáhne daňové poplatníky. Banky budou přispívat do společného fondu, ze kterého se bude financovat uzavření nebo záchrana krachujících bank. Fond má v průběhu 10 let (od roku 2015 či 2016) dosáhnout objemu prostředků ve výši 55 mld. € (asi 1,5 bilionu korun). Do doby naplnění fondu by dle Rady mělo být možné potřebné finance získat z vnitrostátních zdrojů (např. dodatečným zdaněním bank) či podle pravidel o státní pomoci prostřednictvím ESM jako půjčky státu (více v příspěvku „Státy se shodly na podobě SRM“, [Monitoring prosinec 2013](#)).

SRM by měl být spuštěn od 1. 1. 2015 a doplní letos zavedený první pilíř bankovní unie – jednotný mechanismus dohledu (tzv. SSM) Evropské centrální banky.

Obsah

Poslanci mezi hlavní nedostatky návrhu řadí příliš složité a politizované rozhodovací procesy poskytování pomoci bankám. Podle poslanců může být fond financovaný bankami v prvních letech po jeho zřízení jen stěží důvěryhodný. Nejsou ani příliš nakloněni úsilí Rady zabudovat do nového mechanismu mezivládní prvky, pro něž podle nich nejsou z právního hlediska pádné důvody.

Zejména členové ECR, EDF a německá část EPP oponuje plánům Rady, která chce fond pro řešení problémů zřídit na základě mezivládní dohody (jak požaduje také Německo), zatímco Komise svým nařízením vycházejícím z článku 114. V případě mezivládní dohody by se totiž EP neúčastnil legislativního procesu. Celkově plénum zkritizovalo Radu za její pozici, která dle nich vede ke ztrátě času a jednání tak mohou nabrat zpoždění. Na mandátu se neshodli ani ministři financí na jednání Rady ECOFIN 18. 2. 2014, mnoho ministrů se však vyjádřilo k ochotě přehodnotit svůj postoj, aby mohla být dohoda s EP vyjednána co nejdříve a SRM přijat do konce tohoto legislativního období.

Převládajícím názorem v EP je klíčové úlohy svěřit bankovnímu dohledu a orgánu zodpovědnému za řešení krizových situací, s cílem vyhnout se politické paralýze, ke které by mohlo dojít při rozhodování o zavření banky. Ve snaze zabezpečit rovnováhu mezi aktivitami na úrovni EU a v rámci členských států však mandát zároveň přiznává více pravomocí Jednotnému výboru pro řešení problémů, ve kterém by měly být zastoupeny všechny vnitrostátní krizové orgány. Bankami financovaný fond na řešení krizových situací bank by na přání EP mohl být v prvních letech své existence financován i prostřednictvím půjček, čímž by se zvýšila jeho síla a důvěryhodnost ihned (nikoli až po deseti letech). Všechny půjčky z fondu by měly být splaceny bankami, a to nad rámec jejich ročních příspěvků.

Předseda EP Martin Schulz požaduje mimořádné jednání Rady ECOFIN.

Další vývoj

Nyní budou zástupci Rady a EP vyjednávat konečné znění dohody v prvním čtení, což by mělo být do konce března.

Vznikne evropská verze MMF?

Draft report: Enquiry report on the role and operations of the Troika (ECB, Commission and IMF) with regard to the euro area programme countries (2013/2277(INI))

Výbor ECON 24. 2. 2014 [hlasoval](#) o velmi očekávané zprávě EP hodnotící činnost tzv. Trojky – Komise, ECB a MMF – a její budoucnosti v rámci práva EU.

Kontext

Trojka je uskupení věřitelů vzniklé během evropské dluhové krize, které řešilo (a řeší) finanční obtíže v zadlužených státech jako je Řecko, Portugalsko, Španělsko či Irsko. Poskytuje technickou asistenci při přípravě úsporných programů, strukturálních reforem a privatizací, monitoruje a hodnotí jejich implementaci v zemích, které čerpají mezinárodní pomoc pod hrozbou sankcí. Byla poprvé zřízena u příležitosti záchranu Řecka v květnu 2010. V rámci šetření EP navštívila delegace poslanců Irsko, Portugalsko a Kypr, aby se zde setkali se zástupci veřejných orgánů, sociálních partnerů a dalších zúčastněných stran, byla pořádána také slyšení s čelními představiteli zástupců Trojky.

Obsah

Zpráva byla ve výboru přijata po sedmi měsících šetření v poměru 31:10:2. V krátkodobém horizontu Trojka totiž potřebuje vnitřní procesní pravidla za účelem zvýšení transparentnosti jejího rozhodování. Z dlouhodobého hlediska výbor požádal Evropskou Komisi, aby předložila návrh na zřízení Evropského měnového fondu, a to do konce tohoto roku. Tento nový orgán by měl převzít roli a práci Trojky, což by zajistilo demokratickou legitimitu a kontrolu EP nad rozhodováním v této problematice. Nicméně i přes některé chyby a slabé stránky Trojky zpráva uznává, že takovýto ad hoc nástroj byl zapotřebí, jelikož alternativy by mohly být mnohem horší. Programy pomoci a reformy pomohly postiženým zemím vyhnout se chaosu a mnohem horším sociálním důsledkům.

Zpráva uvádí, že tyto tři nezávislé instituce mají nerovnoměrné rozdělení zodpovědnosti mezi sebou, spolu s rozdílnými mandáty, stejně jako vyjednávací a rozhodovací struktury s různými úrovněmi odpovědnosti. To vše vede k nedostatku vhodného dohledu a demokratické odpovědnosti jako celku. Zpráva dále kritizuje neschopnost Trojky přizpůsobit svá doporučení k místnímu kontextu a měnícím se scénářům (tzv. přístup one-size fits all) a často nedostatečné postavení vnitrostátních parlamentů. Memorandum o porozumění, které je základem všech programů, bude muset lépe odrážet sociální a pracovní rozměry, má být také zajištěno, že rozpočtové škrty jsou doprovázeny opatřeními pro růst. Bude nutné mnohem lepší zapojení sociálních partnerů, národních parlamentů a Evropského parlamentu.

Poslanci se také vyjádřili k otázce ESM. Tento mezivládní nástroj by rádi začlenili do evropského práva. Časový plán tohoto kroku je však nejasný, proto by poslanci rádi získali přístup k informacím o ESM od člena Evropského účetního dvora, který je účasten ve správní radě ESM. K jeho informacím však sám Účetní dvůr nemá přístup.

Další vývoj

Plénium bude o zprávě hlasovat v březnu 2014.

HOSPODÁŘSKÁ SOUTĚŽ

Komise vydala svou první anti-korupční zprávu

Zpráva Komise Radě a Evropskému parlamentu: Zpráva o boji proti korupci v EU ([COM\(2014\)38](#))

Komise 3. 2. 2014 [představila](#) svou první zprávu o boji proti korupci v EU.

Kontext

V červnu 2011 [přijala](#) Komise balík pro boj proti korupci a oznámila svůj záměr zveřejňovat jednou za dva roky protikorupční zprávu EU o úsilí členských států v boji proti korupci. Korupce představuje pro Evropu stále palčivý problém, který postihuje všechny členské státy EU a stojí evropské hospodářství okolo 120 mld. € ročně. Členské státy realizovaly v posledních letech mnoho iniciativ, které však přinesly nerovnoměrné výsledky, proto je nutné vynaložit další úsilí.

Zpráva o boji proti korupci v EU se věnuje všem členským státům EU. Tvoří ji (1) obecná kapitola, která shrnuje hlavní zjištění, popisuje trendy v oblasti korupce napříč celou EU a analyzuje, jak členské státy řeší korupci v oblasti zadávání veřejných zakázek. Dále (2) 28 kapitol [věnovaných](#) jednotlivým zemím, které přehledně shrnují stav, pokud jde o korupci, přičemž uvádějí problémy, které si zaslouží pozornost, a zdůrazňují správné postupy, které by mohly být vzorem pro ostatní. Zpráva rovněž obsahuje (3) výsledky dvou průzkumů Eurobarometru, které se zaměřují na to, jak korupci vnímají evropští občané a jak ji vnímají podniky. Srovnávání a hodnocení je obtížné, neboť komplexní statistiky trestné činnosti v oblasti korupce ve většině členských států neexistují. V některých členských státech brání prošetření případů korupce procesní pravidla.

Až tři čtvrtiny (76 %) Evropanů [si myslí](#), že korupce je rozšířená, a více než polovina (56 %) zastává názor, že míra korupce v jejich zemi za poslední tři roky vzrostla. Každý dvanáctý Evropan (8%) tvrdí, že se v uplynulém roce s případem korupce buď sám setkal, nebo byl jejím svědkem.

Obsah

Zpráva [naznačuje](#) hlavní trendy, které se v EU vyskytují. Mezi členskými státy existuje značný rozdíl, pokud jde o prevenci korupce. V mnoha členských státech je interní kontrola postupů uvnitř orgánů veřejné moci (zejména na místní úrovni) slabá a nekoordinovaná. Pravidla upravující oblast střetu zájmů se v rámci EU různí a způsoby, kterými se ověřují prohlášení o střetu zájmů, jsou často nedostačující. Postihy za porušení těchto pravidel jsou zřídka uplatňovány a jsou často mírné.

Korupce jako trestný čin je z valné části zavedena a je v souladu s mezinárodními standardy. Účinnost prokazování práva a trestního stíhání se však při vyšetřování korupce napříč EU značně liší. V některých jiných členských státech je úspěšné trestní stíhání výjimkou nebo jsou vyšetřování zdlouhavá.

Bezúhonnost v politice zůstává problémem mnoha členských států. Například u politických stran nebo volených shromáždění i často chybí kodexy chování, případně nejsou dostatečně účinné. Ačkoli řada členských států zavedla přísnější pravidla pro financování politických stran, v této oblasti stále přetrvávají značné nedostatky.

V rámci členských států je riziko korupce obvykle vyšší na regionální a místní úrovni (zranitelnými odvětvími jsou oblasti rozvoje měst a budování infrastruktury a rovněž zdravotnictví). Zpráva také vyzývá k dalšímu posílení norem pro bezúhonnost v oblasti zadávání veřejných zakázek a navrhuje, jakým způsobem v řadě členských států zdokonalit kontrolní mechanismy.

Další vývoj

Komise zavede program vzájemného sdílení zkušeností, kde si členské státy, nevládní organizace a další zúčastněné strany budou vyměňovat osvědčené postupy a překonávat nedostatky v protikorupčních politikách, zvyšovat povědomí a poskytovat školení. Další zpráva bude vydána za dva roky.

Komise zveřejnila upravené pokyny k pravidlům státní podpory poskytované letišťům

Communication from the Commission Guidelines on State aid to airports and airlines ([C\(2014\)963](#))

Po veřejné konzultaci v polovině roku 2013 Komise 20. 2. 2014 [upravila pravidla](#) pro státní podporu letišťům a leteckým společnostem. Vyšla tak vstřícně zainteresovaným stranám, které zdůrazňují ekonomický přínos regionálních letišť pro daný region.

Kontext

Komise 3. 7. 2013 [zahájila veřejnou konzultaci](#) nových [pravidel státní podpory](#) (tzv. guidelines)

pro regionální letiště a aerolinky, jež měla v plánu v definitivní podobě přijmout tak, aby začala platit od 1. 1. 2014. Relevantních letišť je v EU přibližně 460 a aerolinek cca 150. [První konzultace](#) se kvůli podmínkám na trhu, které se od roku 2005 podle Komise výrazně změnily, uskutečnila v roce 2011 (více v příspěvku „Komise konzultuje nová pravidla státní podpory pro regionální letiště a aerolinky“, [Monitoring červenec/srpen 2013](#)).

Podpora letištní infrastruktury by do budoucna měla být možná jen v případě, že bude prokazatelné, že bez podpory by byl příslušný region výrazně hůře přístupný (srov. také rozsudek Soudního dvora EU ve věcech [T-443/08](#) a [C-288/11](#)). Podpora by současně měla být omezena velikostí letiště (malá by měla být zvýhodněna, naopak 71 těch, která odbaví přes 5 mil. cestujících ročně, by o podporu měla přijít). Provozní podpora letišť, která v současnosti (na základě guidelines z roku [1994](#) a [2005](#)) není povolena, by měla být možná, ale nejvýše na dobu 10 let a její intenzita by se měla snižovat.

[Obdobná pravidla](#) by se měla týkat i leteckých společností, které hodlají otevřít novou linku (např. by neměli být automaticky zvýhodňováni tzv. nízkorozpočtoví dopravci, podpora by navíc měla činit max. 50% příslušných nákladů nejvýše po dobu 2 let; dnes činí max. 40% po dobu 3 let).

Obsah

Komise byla nucena [přehodnotit](#) původní postoj kvůli negativní odezvě ze strany zainteresovaných aktérů, kteří apelují na pozitivní „spill-over“ efekty, kterými přispívají regionální letiště k ekonomickému rozvoji regionů.

Komise tak zapracovala do pokynů určitou míru flexibility zejména v otázce investic a provozních nákladů, která např. umožní poskytovat veřejnou podporu na provozní náklady menších regionálních letišť s méně než 3 mil. odbavenými cestujícími ročně. Zároveň Komise stanovuje desetileté přechodné období, během kterého mají tato letiště začít dosahovat zisku. Výše schválené podpory bude stanovena ročně na 50% průměrné mezery ve financování nákladů nepokrytých příjmy z posledních 5 let.

Na malá letiště s méně než 700 tis. odbavenými cestujícími ročně (původně Komise navrhovala hranici 200 tis. cestujících) není přechodné období uvaleno a veřejná podpora může dosahovat až 80% mezery ve financování. Letiště do 200 tis. odbavených cestujících ročně budou podléhat [pravidlům](#) státní podpory udělené za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu a budou jim kompenzovány výdaje za veřejnou službu.

V oblasti investic, jako druhé formy veřejné podpory, Komise rovněž přijala princip „čím méně odbavených cestujících, tím vyšší intenzita veřejné podpory“ – pro letiště s 1 mil. odbavených cestujících až 75%, do 3. mil. cestujících 50%. Podmínkou je ovšem ohrožení evropského zájmu v podobě omezení dopravního provozu a plán na přemístění původního letiště.

Ve třetí oblasti veřejné podpory a to zavádění nových leteckých linek Komise prodloužila původně plánované dvouleté období na v současné době uplatňované 3 roky v otázce délky podpory při zahájení provozu nové letecké linky. Zachován je původně navrhovaný limit veřejné podpory ve výši 50% nákladů.

Další vývoj

Komise za pět let přezkoumá pokyny vzhledem k vyhlídkám ziskovosti regionálních letišť na konci přechodného období.

INFORMAČNÍ SPOLEČNOST

Stavební náklady na budování digitální infrastruktury budou nižší

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění sítí vysokorychlostních elektronických komunikací (COM(2013)147)

Evropský parlament a Rada se 24. 2. 2014 [dohodly](#) na znění směrnice, která zajistí snížení nákladů na budování širokopásmové infrastruktury.

Kontext

Tato iniciativa je součástí desetibodového plánu, jak urychlit zavádění širokopásmového připojení, představeného při příležitosti střednědobého přezkumu [Digitální agendy](#) pro Evropu. Cílem Digitální agendy pro Evropu je dosáhnout hospodářského růstu a tvorby pracovních míst prostřednictvím sítí vysokorychlostních komunikací. Předpokládá také do roku 2020 (1) přístup k rychlostem nad 30 Mb/s pro všechny Evropany a (2) smlouvu na internetové připojení s rychlostí nad 100 Mb/s pro 50% nebo více evropských domácností.

Komise tvrdí, že „stavebně-inženýrské práce, jako jsou výkopy pro pokládku kabelů, představují až 80% nákladů na zavedení vysokorychlostních sítí“. Nová směrnice by měla moci dotčeným společnostem ušetřit 40–60 mld. €, tj. 20 – 30% jejich nákladů.

Obsah

Směrnice zajišťuje nezbytnou koordinaci mezi provozovateli sítí, jako jsou telekomunikace, kanalizace, energie, železniční doprava aj., což má za cíl snížit ná-

klady na jejich výstavbu. Očekává se také, že tak budou podpořeny investice do širokopásmového připojení, digitalizace veřejné správy a celkově se zlepší efektivita poskytovaných služeb pro podniky a občany.

Provozovatelé sítí budou mít povinnost vyhovět všem oprávněným žádostem o přístup k jejich infrastruktuře, s výjimkou případů technické nevhodnosti, bezpečnosti, veřejného zdraví nebo bezpečnosti sítí. Bude zřízeno jednotné informační místo, které bude poskytovat údaje o lokaci, trase, velikosti, typu a využití, jméno vlastníka a také kontaktní místo pro stávající infrastrukturu.

Provozovatelé sítí budou mít právo sjednávat dohody o koordinaci stavebních prací s provozovateli telekomunikací za účelem zavádění širokopásmového připojení. Nebude-li dosaženo dohody o takové koordinaci ve lhůtě jednoho měsíce, může každá strana předložit záležitost příslušnému vnitrostátnímu orgánu pro řešení sporů.

Nové veřejné budovy, včetně sociálního bydlení, by měly být vybaveny infrastrukturou připravenou k širokopásmovému připojení (budovy se stavebním povolením vydaným po 31. 12. 2016). Členské státy odmítly rozšířit tuto povinnost i na soukromé budovy, EP si tak alespoň vyžádal označení těchto budov, které jsou vybaveny širokopásmovou infrastrukturou.

Další vývoj

Kompromis byl již rovněž [schválen](#) Coreperem. Nová pravidla by měla být platná od 1. 7. 2016. Dohodu v následujících týdnech formálně stvrdí Výbor ITRE, následně plénum EP.

JUSTICE A VNITRO

EP podpořil modernizaci úpadkového řízení

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 o úpadkovém řízení (KOM(2012)744)

Plénum EP 5. 2. 2014 [podpořilo](#) poměrem 580:69:19 [návrh](#) o úpadkovém řízení. Návrh modernizuje pravidla, podle nichž se v EU řeší úpady podniků, jež mají dopady ve více členských státech. Podnikům, které jsou jinak životaschopné, nařízení dává druhou šanci a možnost dalšího působení.

Kontext

V evropské ekonomice je úpadek běžným jevem. Asi polovina podniků přežívá méně než pět let a konkurz v EU každoročně ohlásí zhruba 200 tis. společností

(asi 600 denně). Takřka čtvrtina těchto případů má implikace ve více členských státech.

Evropské úpadkové právo se řídí v současné době [nařízením č. 1346/2000](#) o úpadkovém řízení, které je formálně platné od května 2002. Nařízení určuje, podle jakých pravidel se řídí soudní příslušnost, uznávání rozhodnutí a rozhodné právo, a stanoví koordinaci úpadkových řízení, která běží v několika členských státech. Toto nařízení se použije v případě, má-li dlužník majetek nebo věřitele ve více než jednom členském státě.

Od června 2012 Komise zahájila [veřejnou konzultaci](#) o modernizaci úpadkového práva EU. Záměrem nového právního aktu o úpadku je modernizovat stávající pravidla tak, aby podporovala restrukturalizaci podniků v obtížích a vytvářela podnikatelsky vstřícné prostředí, zejména právě v ekonomicky složité době.

Obsah

[Cílem](#) úpravy je posílení právní jistoty vytyčením jasných pravidel k určení soudní příslušnosti. Akt stanovuje pro případ, že dlužník čelí úpadkovému řízení v několika členských státech, spolu soudy, které jednotlivé případy projednávají, úzce spolupracovaly. Soudy nařízením získají povinnost zveřejňovat soudní řízení ve veřejně dostupném elektronickém rejstříku.

Návrh usiluje o lepší informovanost věřitelů prostřednictvím povinnosti členských států zveřejňovat nejdůležitější rozhodnutí – např. o zahájení úpadkového řízení. Změny mají obecně zefektivnit přeshraniční úpadkové řízení a zvýšit jejich účinnost.

Návrh rozšiřuje oblast působnosti nařízení tím, že pozměňuje definici úpadkového řízení tak, aby zahrnovala rovněž hybridní a předúpadková řízení, stejně jako řízení o oddlužení a jiná úpadková řízení pro fyzické osoby, které nyní nespádají do definice.

Další vývoj

Nyní se očekává jednání v Radě.

EP přijal návrh směrnice o zmrazování a konfiskaci výnosů z trestné činnosti

Návrh směrnice Evropského Parlamentu a Rady o zmrazování a konfiskaci výnosů z trestné činnosti v Evropské unii (KOM(2012)85)

Plénum EP [přijalo](#) 25. 2. 2014 návrh směrnice umožňující přeshraniční konfiskaci výnosů z trestné činnosti v prvním čtení. Návrh směrnice má za cíl usnadnit zmrazení a konfiskaci majetku pocházejícího mimo jiné z obchodu s drogami, pašování zbraní a kuplířství.

Kontext

Komise dne 12. 3. 2012 [představila](#) návrh směrnice o zmrazování a konfiskaci výnosů z trestné činnosti v EU. Navrhovaná pravidla by měla posílit schopnost členských států zabavovat majetek pocházející z přeshraniční a organizované trestné činnosti, který byl převeden třetím stranám a zjednodušit konfiskaci majetku pocházejícího z trestné činnosti i v případech, že je podezřelá osoba na útěku. Jak [uvádí](#) zpravodajka Monica Luisa Macovei (EPP), pouze 1% výnosů organizované trestné činnosti je v současnosti zabavováno.

LIBE [přijal](#) návrh s pozměňovacími návrhy 20. 5. 2013 a předal je k rozpravě plénu. Důvodem pro prodloužení legislativního procesu byla [jednání](#) mezi EP a Radou konaných zejména listopadu 2013.

Obsah

EP [navrhl](#), aby mezi nástroje a výnosy z trestné činnosti byly zařazeny i nepřímé výnosy z trestné činnosti zahrnující příjmy nebo jiný užitek pocházející z výnosů z trestné činnosti nebo z majetku, na něž byly takové výnosy přeměněny nebo s nímž byly smíšeny.

Návrh směrnice tak obsahuje širokou definici majetku, který může být předmětem zmrazení nebo konfiskace. Rovněž umožňuje státům konfiskovat nástroje a výnosy z trestné činnosti i v případech nemoci nebo útěku podezřelé či obviněné osoby. Obsah návrhu se vztahuje i na konfiskace těchto výnosů u třetích osob, které věděly nebo měly vědět, že nabytím majetkové hodnoty došlo k účelovému vyhnutí se zabavení majetku.

Parlament rovněž navrhl, aby členské státy mohly provádět konfiskaci majetku souvisejícího s trestnou činností v řízení před jakýmkoli příslušným soudem. Přijatá směrnice nebude aplikovatelná pro Dánsko a Velkou Británii.

Další vývoj

Formální přijetí Radou se očekává v nejbližších týdnech. Členské státy budou mít 30 měsíců na transpozici směrnice do národních právních řádů.

SPOTŘEBITELÉ**Evropský parlament formálně schválil tabákovou směrnici**

Směrnice Evropského parlamentu a Rady o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků (KOM (2012)788)

EP na svém plenárním zasedání 26. 2. 2014 [schválil](#) (poměrem 514:66:58) [návrh](#) tabákové směrnice. Revize směrnice upravuje výrobu, obchodní podmínky a prodej tabákových a souvisejících výrobků v EU.

Kontext

V současnosti je v platnosti [směrnice č. 2001/37](#). Podle odpovědného komisaře Tonia Borga „čísla [mluví](#) sama za sebe: tabák zabíjí 50% svých uživatelů – 700 tis. lidí v EU ročně – a je vysoce návykový. 70% kuřáků začíná kouřit před dosažením 18 let a 94% před dosažením 25 let. (...) Spotřebitelé nesmí být obelháváni: tabákové výrobky by měly vypadat a chutnat jako tabákové výrobky“. Jinak řečeno, trh s tabákovými výrobky se podle Komise za posledních 11 let, které uplynuly od přijetí zmíněné normy, výrazně proměnil, a proto je třeba její revize (aby se za 5 let platnosti nové normy snížil počet kuřáků v EU alespoň o 10 mil., tj. o 2%, což by mělo pro členské státy údajně znamenat čisté příjmy ve výši 4 mld. € ročně). Krom toho na mezinárodní úrovni EU a její členské státy ratifikovaly rámcovou úmluvu WHO o kontrole tabáku, která vstoupila v platnost v únoru 2005. V důsledku toho se podle Komise stala „některá stávající ustanovení“ směrnice zastaralými.

Komise předložením návrhu v prosinci 2012 (více v příspěvku „Komise navrhla zpřísnění směrnice o tabákových výrobcích“, [Monitoring prosinec 2012](#)) reagovala nejen na výzvy EP a Rady, ale i na vlastní zprávy o uplatňování stávající směrnice z roku 2007 a 2009. Do veřejné konzultace, která uveřejnění návrhu předcházela, bylo zasláno přes 85 tis. příspěvků (sic!). V říjnu 2012 v souvislosti s přípravami návrhu rezignoval odpovědný komisař John Dalli, jenž měl údajně skrze maltského prostředníka slíbit, že text ovlivní ve prospěch švédského výrobce tabáku snus. V březnu 2013 bylo konstatováno, že návrh je v souladu s principem subsidiarity (více v příspěvku „Tabáková směrnice je v souladu s principem subsidiarity“, *Ve zkratce...*, [Monitoring březen 2013](#)), Rada se jím poprvé meritorně zabývala v květnu 2013 – jednala o případných negativních dopadech textu na oblast zemědělství (více v příspěvku „Rada se věnovala dílčím otázkám reformy SZP a návrhu směrnice týkající se tabákových výrobků“, [Monitoring květen 2013](#)). Tzv. obecný přístup k textu přijala v červnu 2013 (více v příspěvku „Rada přijala postoj k revizi směrnice o tabákových výrobcích“, [Monitoring červen 2013](#)).

V EP se k návrhu před odpovědným výborem ENVI vyjádřily výbory INTA, ITRE, IMCO, AGRI a JURÍ a obecně platí, že se v žádném z ohledů nepřiklonily k tak restriktivnímu řešení jako nakonec ENVI (více v příspěvku „ENVI se vyjádřil k revizi

směrnice o tabákových výrobcích“, [Monitoring červenec/srpen 2013](#)), plénum EP o něm hlasovalo v říjnu 2013 (více v příspěvku „EP nakonec zmírnil regulaci výroby a prodeje tabákových výrobků“, [Monitoring říjen 2013](#)).

Zástupci *Rady* (za nesouhlasu Polska) a *EP* dospěli ke [kompromisu](#) 18. 12. 2013. Nakonec nepodpořili tak zásadní zpřísnění normy, jak původně požadovala Komise a výbor ENVI, přesto se regulace výroby a prodeje tabákových výrobků se zpřísní, v zásadě v souladu s pozicí pléna EP z října 2013 (více v příspěvku „Regulace výroby a prodeje tabákových výrobků se zpřísní, Rada a EP dospěly ke kompromisu“, [Monitoring prosinec 2013](#)).

Obsah

Hlavní cílem revize je překonat překážky v již harmonizovaných oblastech. Směrnice zahrnuje také výrobky, které současný platný právní akt neupravuje a zajišťuje, aby na trh nebyly uváděny výrobky, jež nejsou v souladu se směrnici.

Plánovaná revize omezuje prodej cigaret s příchutěmi, které jsou dle výzkumů i Komise pro mládež více lákavé. O cigarety s mentolovou příchutí se vedl dlouhý boj s výsledkem, že zákaz bude platit až od roku 2020. [Původní návrh](#) plánoval, že zdravotní varování budou pokrývat 75% předního i zadního obalu krabičky, ale dohoda mezi EP a Radou, kterou poté potvrdil i Parlament, počítá s varováním, které bude pokrývat 65% přední i zadní strany krabičky společně s varovnými obrázky. Jako minimální počet cigaret navrhuje směrnice 20 kusů a to z důvodu vyšší ceny, kterou by si měly děti méně dovolit.

Další vývoj

Aby mohla revize vejít v platnost, musí ji ještě formálně schválit Rada, což je na programu dne 14. 3. 2014. Pravidla vycházející ze směrnice by pravděpodobně měla vejít v platnost v roce 2016.

VNITŘNÍ TRH

Zpoždění v zavádění jednotného evropského patentu

Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1257/2012 ze dne 17. prosince 2012, kterým se provádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany ([L 361/1](#))

Jednotný evropský patent nevstoupí v platnost v době, jak plánovalo [nařízení](#), tedy 1. 1. 2014, protože doposud nebyly splněny podmínky ratifikace.

Kontext

EP v prosinci 2012 schválil trojicí samostatných právních předloh – tzv. „unijní balík“, který se skládal z jednotného patentu (postup spolurozhodování), jazykového režimu (postup konzultace) a jednotného patentového soudu (nelegislativní usnesení), který následně přijala Rada (více v příspěvku „EP i Rada definitivně schválily jednotný evropský patent“, [Monitoring prosinec 2012](#)). Formálně byla podepsána mezinárodní dohoda zástupci dotčených členských států v únoru 2013 (více v příspěvku „Dohoda o jednotném patentovém soudu podepsána“, *Ve zkratce...*, [Monitoring únor 2013](#)).

Tímto hlasováním byla na úrovni EU ukončena více než 30letá diskuze týkající se tohoto tématu. Žádost o jednotný patent může být dle dohody předložena v kterémkoli z jazyků EU a patent bude udělený Evropským patentovým úřadem (EPO) v angličtině, francouzštině nebo němčině. Z důvodu jazykového režimu se jednotného patentu odmítla účastnit Itálie a Španělsko, mohou se však kdykoli rozhodnout k němu připojit. Proto se dále pokračovalo formou posílené spolupráce, které se účastní všechny státy vyjma Itálie a Španělska z výše uvedených důvodů a Chorvatska, které v době dohody nebylo členem EU.

Mezinárodní dohoda ustavující jednotný patentový soud měla vstoupit v platnost 1. 1. 2014 nebo poté, co ji ratifikuje třináct ze smluvních států, přičemž mezi těmito státy musí být Velká Británie, Francie a Německo. Dvě ostatní nařízení měla vstoupit v platnost také 1. 1. 2014 nebo v den vstupu v platnost mezinárodní dohody, dojde-li k němu později.

V druhé polovině února dokončily ratifikační proces pouze 2 státy – Rakousko a Malta. Některé další zúčastněné země mají ratifikaci v plánu v první polovině roku 2014 (např. v Irsku a Dánsku chystají referendum). Formální dokončení ratifikace se neočekává před rokem 2015. Práce na budování budoucího společného soudního systému ovšem stále pokračují. V létě 2014 má být představen manuál týkající se procesních otázek.

Obsah

Návrh stanovuje, že evropský patent může být udělen pouze na základě stejného souboru patentových nároků ve vztahu ke všem zúčastněným členským státům a má jednotný účinek v zúčastněných členských státech. Výhodou jednotného evropského patentu je, že patent poskytuje jeho majiteli právo zabránit jakékoliv třetí osobě v jednání, proti němuž tento patent poskytuje ochranu. Patent by měl mít dle nařízení jednotnou povahu – tzn. že jeho ochrana by měla

být stejná ve všech zúčastněných státech. Stejně tak omezení nebo zrušení patentu má být platné ve všech státech, které se posílené spolupráce účastní. Snahou jednotného evropského patentu je podpora vědeckotechnického pokroku. Návrh podporuje jednotný vnitřní trh tím, že zajišťuje snazší přístup k zisku patentu. Jednotná ochrana má zajistit vyšší úroveň ochrany.

Další vývoj

Odborníci nepředpokládají, že by jednotný evropský patent mohl začít skutečně platit v první polovině roku 2015.

Zpráva EP o upadajícím ocelářství v Evropě

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů; Akční plán pro konkurenceschopné a udržitelné ocelářství v Evropě (KOM(2013)407)

EP 4. 2. 2014 [přijal](#) (poměrem 505:97:25) [zprávu](#), kterou vydal z vlastního podnětu o [akčním plánu](#) Komise pro konkurenceschopné a udržitelné ocelářství v Evropě z července 2013.

Kontext

Akční plán pro konkurenceschopné a udržitelné ocelářství se věnuje potížím evropského ocelářského hospodářství, které je nekonkurenceschopné a trpí nízkou poptávkou. Plán stanovuje vizi pro období 2030 až 2050 v oblasti ocelářství a stanovuje strategii pro přechod hospodářství k udržitelnému a účinnému celosvětovému energetickému systému.

Obsah

Plenární zasedání EP vyzvalo orgány EU a členské státy k provádění protikrizových opatření na podporu ocelářského průmyslu a přípravu jeho využití. Zpráva hovoří o tom, že podíl EU na celosvětové produkce oceli se během 10 let snížil na polovinu, zatímco Čína dnes představuje téměř 50% světové produkce. Doznívající krize má za následek globální nadprodukcí oceli, nicméně v roce 2050 se předpokládá dvakrát až třikrát větší spotřeba oceli a ostatních základních kovů, než je tomu v současné době. Evropský ocelářský průmysl potřebuje investovat a zlepšit svou konkurenceschopnost. Parlament považuje akční plán Komise pro ocelářství v Evropě za důležitý prvek v boji o omezení dalšího přemístění výroby oceli mimo Evropu. EP zdůraznil, že je nutné, aby (1) Komise, členské státy, průmysl a odbory jednaly společně za účelem udržení kvalifikovaných pracovníků v odvětví oceli, (2)

Komise vyvíjela snahu o růst konkurenceschopnosti ocelářského průmyslu, (3) byly využity prostředky z ESF a EGF na boj s dopady restrukturalizace průmyslu, (4) Komise pokračovala v boji za snížení cen energií a stabilizaci dodávek a (5) vydávala monitorovací zprávy, jak požadovalo [usnesení](#) EP ze dne 13. 12. 2012 o ocelářském průmyslu EU.

Další vývoj

Komise navrhuje formálně vytvořit skupinu na vysoké úrovni, která by dohlížela na provádění Akčního plánu. Tento proces by znamenal každoroční setkávání vysokých představitelů. Jejím hlavním cílem by bylo utvořit evropskou platformu pro vzájemnou výměnu informací, dialog a výměnu osvědčených postupů.

Udělování hudebních licencí bude snazší

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a udělování licencí pro více území k právům k užití hudebních děl online na vnitřním trhu (KOM(2012)372)

Plénium EP 4. 2. 2014 [podpořilo](#) drtivou [většinou](#) (640:18:22) [návrh](#) směrnice EP a Rady, který má zajistit snazší udělování hudebních licencí. Ten posléze 20. 2. 2014 [schválila](#) Rada a k finálnímu [podpisu](#) došlo 26. 2. 2014. Nová směrnice umožní poskytovatelům získat licence kolektivních správců, které budou moci využívat přes hranice EU, díky čemuž získají spotřebitelé mnohem větší možnosti stahování nebo poslouchání hudby.

Kontext

Komise návrh směrnice, jež by měla zmodernizovat působení tzv. kolektivních správců, uveřejnila v červenci 2012 (více v příspěvku „Komise chce usnadnit udělování hudebních licencí“, [Monitoring červenec 2012](#)). Kolektivní správci spravují udělování licencí (k užití hudebních nahrávek chráněných autorským právem) a pro skladatele a textaře vybírají a následně jim přerozdělují odpovídající honoráře. Obecně jde ale o aktivitu [omezenou](#) územím konkrétního členského státu. V EU působí více než 250 kolektivních správců, kteří každoročně spravují příjmy ve výši cca 6 mld. €. Výkon práv v odvětví hudby představuje přibližně 83% z celkových příjmů, které kolektivní správci vyberou.

Komise svůj návrh, založený mimo jiné i na [Aktu o jednotném trhu](#) (více v příspěvku „Single Market Act „tlačí“ EP i Komise“, [Monitoring duben 2011](#)), obhajuje tím, že nová norma napomůže dotvoření

jednotného trhu EU v oblasti duševního vlastnictví. Výbor JURI 9. 7. 2013 jednomyslně [souhlasil](#) se snazším udělováním hudebních licencí schválením [zprávy](#) Marielle Gallo (EPP).

Tato iniciativa je [spojena](#) s rozvojem Digitální agendy pro Evropu. Akt o jednotném trhu vnímá duševní vlastnictví jako jednu z oblastí, ve kterých je nutné činit další kroky. Zejména v současné době internetu je nezbytná nadnárodní (celoevropská) správa modelů licencování.

Obsah

[Návrh směrnice](#) sleduje dva základní cíle (1) zvýšit transparentnost a efektivitu autorských práv tzv. kolektivních správců; (2) usnadnit poskytování přeshraničních licencí na autorská práva u on-line hudby (více v příspěvku „JURI podporuje snazší udělování hudebních licencí“, [Monitoring červenec/srpen 2013](#)). Směrnice dává držitelům práv možnost, aby se mohli více zapojit do vnitřního rozhodování organizací, které bývají často obviňovány z netransparentnosti. Směrnice podporuje rozvoj nových modelů hudebních přístupů a přispívá k boji proti on-line porušování autorských práv.

Další vývoj

Směrnice byla podepsána 26. 2. 2014 a vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku EU.

EU bude více harmonizovat další průmyslová odvětví

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se elektromagnetické kompatibility ([KOM\(2011\)765](#))

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání vah s neautomatickou činností na trh ([KOM\(2011\)766](#))

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání jednoduchých tlakových nádob na trh ([KOM\(2011\)768](#))

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání měřidel na trh ([KOM\(2011\)769](#))

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání výtahů a bezpečnostních komponent pro výtahy na trh ([KOM\(2011\)770](#))

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o harmonizaci právních předpisů členských

států týkajících se dodávání na trh a dozoru nad výbušninami pro civilní použití ([KOM\(2011\)771](#))
Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se zařízení a ochranných systémů určených k použití v prostředí s nebezpečím výbuchu ([KOM\(2011\)772](#))

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání elektrických zařízení určených pro používání v určitých mezích napětí na trh ([KOM\(2011\)773](#))

Plénum EP 5. 2. 2014 [přijalo](#) vysokým kvórem poslanců 8 směrnic v rámci tzv. harmonizačního balíku, které se týkají bezpečnosti, označování a jasnějších pravidel pro určité výrobky. Harmonizační balík posléze schválila Rada 20. 2. 2014.

Kontext

Komise podporuje vysokou úroveň ochrany a snaží se poskytnout hospodářským subjektům nástroje, které jim umožní prokázat shodu výrobků, a zaručit tak jejich volný pohyb na základě důvěry. Komise je přesvědčena, že nejasnosti a nejednotnosti mohou vést k řadě problémů, a proto navrhla harmonizační balík pro určité výrobky. Neharmonizace trhu může vést k výskytu výrobků, které nejsou v souladu s právními předpisy, což snižuje důvěru označení CE, vede k narušení hospodářské soutěže v důsledku různých přístupů k prosazování právních předpisů atd. Balík 8 směrnic má zajistit, aby etikety, označení a příložené pokyny byly jasné a srozumitelné. Podle zpravodajky v EP Zuzany Roithové (EPP) se tím má zabránit přístupu méně kvalitních výrobků na trh EU.

Iniciativa je součástí modernizace právních předpisů výrobků v EU s cílem zjednodušit pravidla, snížit administrativní zátěž (zejména pro malé a střední podniky) a zavést jasnější a více koherentní pravidla v celé řadě odvětví. Cílem harmonizačního balíku je zabránit roztříštěnosti jednotlivých odvětví např. překrývajícími se nebo vzájemně vylučujícími se požadavky v rámci vnitřního trhu.

Balík se připravoval 1,5 roku a vyžadoval řadu kol jednání s Radou a Komisí. Kvůli jeho projednávání ve výborech bylo již dříve odloženo hlasování.

Obsah

Pravidla, která balík směrnic obsahuje, zahrnují jasnější povinnosti pro výrobce, dovozce a distributory. Např. se jedná o označení vhodnosti; obecné označování na etiketách; záruky pro bezpečnost spotřebitele prostřednictvím systému sledování daných výrobků, který umožňuje

vysledování vadných nebo nebezpečných výrobků v EU; lepší vybavení pro členské státy, aby mohly provádět dohled nad trhem a zlepšení důvěryhodnosti označení CE pomocí přísnějších pravidel atd.

Další vývoj

Souhrn legislativních aktů bude zveřejněn v Úředním věstníku EU.

Rada schválila posílení systému pojištění vkladů v EU

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o systémech pojištění vkladů ([KOM\(2010\)368](#))

Rada 18. 2. 2014 [podpořila](#) revizi systému pojištění vkladů (Deposit Guarantee Schemes, DGS) v členských státech.

Kontext

Systém pojištění vkladů byl na evropské úrovni zaveden v roce 1994, jednání o jeho revizi začala v létě roku 2010 (více v příspěvku „Komise předložila balík na posílení důvěry ve finanční služby“, [Monitoring červenec/srpen 2010](#)). Komise balík návrhů tehdy předložila coby komplexní reformu dosavadní právní úpravy, jež měla doplnit řadu ad hoc kroků provedených bezprostředně po vypuknutí finanční krize v roce 2008.

Cílem revize je zajistit dostatečné finanční prostředky fondům DGS a posílit ochranu vkladatelů v případě úpadku nebo řešení problémů banky (aby dostali vložené peníze co nejrychleji zpět). Revizí má dojít k posílení stávajících národních systémů pojištění vkladů.

Litevské předsednictví [dosáhlo](#) v prosinci 2013 politické dohody mezi EP a Radou (více v příspěvku „Instituce se dohodly na posílení systému pojištění vkladů v EU“, [Monitoring prosinec 2013](#)).

Obsah

Hlavní cílem směrnice je zlepšit ochranu vkladů do výše 100 tisíc €. Největší změny od původního návrhu se týkají pay-out (vyplácení vkladů), jehož lhůta bude od roku 2024 stanovena na 7 pracovních dnů, přičemž bude docházet k postupnému snižování z dnešních 20 pracovních dnů.

Fondy DGS mají do 10 let (s možností prodloužení dané lhůty o další 4 roky, pokud během fáze vytváření dojde k výplatě velké částky z fondu) dosáhnout částky 0,8% (v případě „koncentrovaného bankovního odvětví“ a po souhlasu EK 0,5%).

Do fondů systému pojištění vkladů budou nadále plynout finanční prostředky přímo od bank. Daňoví poplatníci nebudou muset tyto fondy přímo finan-

covat. Banky, které se chovají více rizikově, budou do systému dle dohody přispívat více.

Další vývoj

Formální schválení ze strany Rady je očekáváno v březnu, po něm má EP učinit stejný krok (ve druhém čtení) na dubnovém zasedání pléna EP.

EP a Rada dosáhly dohody o změně stávající účetní legislativy

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS, pokud jde o zveřejňování nefinančních informací a informací týkajících se rozmanitosti některými velkými společnostmi a skupinami ([KOM\(2013\)207](#))

Coreper 26. 2. 2014 schválil dohodu, která se týká [návrhu](#) směrnice Rady a EP o zveřejňování nefinančních informací a mění směrnice Rady č. [78/660](#) a [83/349](#). Společnosti, kterých se směrnice týkají, budou muset zveřejňovat informace o politikách, rizicích a výsledcích v oblastech životního prostředí, zaměstnanosti a sociálních věcí, dodržování lidských práv a boje proti korupci.

Kontext

Návrh Komise předložený v dubnu 2013 odkazuje krom realizované [veřejné konzultace](#) zejména na Akt o jednotném trhu, resp. „12 projektů pro jednotný trh roku 2012“ z dubna 2011 (více v příspěvku „Single Market Act, tlačí EP i Komise, [Monitoring duben 2011](#)), sdělení „Obnovená strategie EU pro sociální odpovědnost podniků na období 2011–2014“ z října 2011 (více v příspěvku „Komise chce, aby podnikání v EU bylo „odpovědnější“, [Monitoring říjen 2011](#)) a akční plán pro právo obchodních společností a podnikové řízení z prosince 2012.

Formálně by měla doznat změn zejména tzv. čtvrtá směrnice o účetnictví ([směrnice č. 78/660](#)), neboť její ustanovení – přestože byla již [14krát novelizována](#) – jsou podle Komise nejasná. A i proto její požadavky naplňuje jen cca 10% dotčených společností. Revidována by měla být také [směrnice č. 83/349](#) (tzv. sedmá směrnice o účetnictví).

Hlavním problémem v jednání o návrhu směrnice o zveřejňování nefinančních informací byla oblast působnosti legislativního aktu. Komise v návrhu stanovila, že se právní předpisy vztahují na společnosti s více než 500 zaměstnanci, to schválil i JURI. Členské státy požadovaly omezit oblast působnosti směrnice pouze na společnosti, které figurují na burze, k čemuž ovšem nedošlo (více v příspěvku „IMCO podpořil zpřísnění směrnic o účetnictví“, [Monitoring listopad 2013](#)).

Obsah

Dohoda stanovuje, že pravidla se budou týkat pouze některých velkých firem s více než 500 zaměstnanci. Velké subjekty veřejného zájmu přesahující stanovenou mez budou muset ve svých zprávách zveřejňovat relevantní a užitečné informace z environmentální a sociální oblasti. Zahrnuje společnosti, které jsou kótovány na burze stejně jako některé z těch, které kótovány nejsou. Celkový rozsah zahrnuje asi 6 tis. společností v celé EU. Snahou je administrativní zátěž omezit na minimum. Firmy budou mít povinnost zveřejňovat stručné a užitečné informace potřebné pro pochopení jejich vývoje, výkonnosti, postavení a vlivu. Nebudou vyžadovány plnohodnotné a podrobné zprávy.

Další vývoj

Očekává se, že o návrhu směrnice bude EP na plenárním zasedání v dubnu. Rada by měla návrh formálně přijmout následně potom. Komise by měla podat do roku 2018 zprávu o průběhu.

Coreper podpořil jednotná elektronická identifikační pravidla

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o elektronické identifikaci a důvěryhodných službách pro elektronické transakce na vnitřním trhu (KOM(2012)238)

Coreper 28. 2. 2014 [podpořil](#) kompromisní řešení mezi Radou a Evropským parlamentem o [návrhu](#) nařízení, jenž by mělo umožnit používat elektronický podpis pro přeshraniční transakce a plně využít elektronickou identifikaci na jednotném digitálním trhu.

Kontext

Nyní je v platnosti pouze [směrnice č. 1999/93](#) o elektronických podpisech. Na jejím základě sice vznikl právní rámec pro elektronické podpisy, právní úpravy jednotlivých členských států se však vzájemně liší; podle Komise „je prakticky nemožné realizovat (levné – pozn. aut.) elektronické transakce se zahraničím“. Totéž platí pro důvěryhodné služby, jako jsou elektronická časová razítka, pečtní systémy a doručování i ověřování pravosti přes internet. Nový návrh by měl napomoci uvedené problémy vyřešit. Komise předpokládá, že členské státy aktivně využijí možností, jež jim nová norma nabízí. Vychází z toho, že do relevantního projektu [STORK](#) (ale i dalších [pilotních projektů](#)) se zapojilo 17 členských států.

Komise již dopředu [avizovala](#), že návrh neklade tyto požadavky na členské státy – nemá (1) zavazovat členské státy EU k zavedení vnitrostátních (elektronických) průkazů totožnosti ani by nemělo za-

vazovat jednotlivce k získání takových průkazů; (2) zavádět evropský identifikační systém nebo jakoukoli unijní databázi; (3) umožňovat sdílení osobních údajů s jinými stranami nebo jej vyžadovat.

Návrh odkazuje také na Akt o jednotném trhu (více v příspěvku „Single Market Act „tlačí“ EP i Komisi“, [Monitoring duben 2011](#)), [akční plán elektronické veřejné správy](#) na období 2011–2015 z prosince 2010 či tzv. [digitální agendu pro Evropu](#) z května 2010 (více v příspěvku „ITRE podporuje fakultativní jednotnou elektronickou identifikaci“ [Monitoring říjen 2013](#)).

Návrh směrnice je založen na článku 114 SFEU, který se týká přijímání pravidel k odstranění stávajících překážek fungování vnitřního trhu. Jejím hlavním cílem je zvýšit účinnost veřejných a soukromých on-line služeb, podpořit elektronický obchod v rámci EU a posílit důvěru v elektronické transakce v rámci vnitřního trhu. Vzájemné uznávání elektronické identifikace je důležité například v případě provádění přeshraniční zdravotní péče pro evropské občany. Nová pravidla vyžadují, aby členské státy uznaly prostředky elektronické identifikace fyzických a právnických osob, které spadají do elektronického identifikačního systému jiného členského státu, které byly oznámeny Komisí.

Obsah

Nařízení řeší problematiku vzájemného uznávání elektronické identifikace, stanovuje pravidla, která posílí důvěru v tyto služby (zejm. pokud jde o elektronické transakce) a vytváří právní rámec pro elektronické podpisy, razítka a časová razítka potvrzující datum dokumentů, stejně tak i pro elektronicky doručované služby a certifikované služby pro ověřování webových stránek.

Od poloviny roku 2015 budou členské státy na základě dobrovolnosti uznávat elektronické identifikace notifikované jiným členským státem, od poloviny roku 2018 již budou povinny tak učinit (předpokládá se, že časový harmonogram bude velmi těsný pro nejméně rozvinuté členy EU).

Státy, které umožňují společně používat oficiální elektronické dokumenty ve svých transakcích, tak budou moci činit i nadále (ve Švédsku nebo Estonsku). Poslanci věří, že systém povede k růstu on-line podnikání, jelikož se zlepší systém pro firmy a jejich klienty, kteří budou vědět, že dokumenty jsou platné. Vzájemné uznávání bude také snazší pro ty, kteří jednají s úřady v jiné zemi EU.

Nařízení neukládá členským státům povinnost zavést nebo oznámit systémy elektronické identifikace. Státy musí uznávat a přijímat oznámené elektronické identifikace u internetových služeb, u kterých se k získání přístupu na vnitrostátní úrovni vyžaduje elektronická identifikace.

Navrhované nařízení vytvoří rovné podmínky pro podniky poskytující důvěryhodné služby, kdy stávající rozdíly ve vnitrostátních právních předpisech v současnosti často vedou k právní nejistotě a dodatečné zátěži.

Další vývoj

Komise musí ještě vytvořit prováděcí akty objasňující kritéria dokumentů pro oblast bezpečnosti, pojištění, odpovědnosti a ochrany osobních údajů, což přispěje ke zvýšení důvěry mezi státy.

Kompromis ještě čeká schválení výboru ITRE a následně pléna EP. Dle orientačního [plánu](#) by měl být návrh projednáván na plenárním zasedání 3. 4. 2014. Po hlasování v plénu bude nutné také schválení Radou, které by mělo následovat po rozhodnutí v EP.

ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ VĚCI

Došlo k dohodě o vysílání pracovníků

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (KOM(2012)131)

Rada a EP 28. 2. 2014 dospěly k neformální dohodě ohledně návrhu [směrnice](#), která se týká ochrany pracovníků vysílaných do zahraničí. K tomuto aktu došlo po několika neúspěšných kolech jednání mezi EP, Komisí a Radou.

Kontext

[Směrnice č. 96/71](#) o vysílání pracovníků je norma, kterou se řídí primárně pracovní právní ochrana pracovníků, jež jsou standardně zaměstnání v jednom členském státě EU, ale dočasně (z pověření zaměstnavatele) pracují ve státě jiném. Vyslání pracovníci tedy formálně nevstupují na trh práce hostitelské země, jelikož jsou stále zaměstnání u své společnosti ve vysílajícím členském státě. Nejčastěji "vysílajícími" zeměmi jsou v EU dlouhodobě Polsko, Německo, Francie, Lucembursko, Belgie a Portugalsko.

Komise k faktické revizi směrnice přistoupila proto, že norma podle některých názorů (zejm. z původní EU-15) vede k tzv. sociálnímu dumpingu. Tento názor, podporovaný mj. i socialisty a lidovci v EP (viz [usnesení](#) EP z října 2008), je ale v EU dlouhodobě kontroverzní (krom toho se směrnice týká přibližně jen 1 mil. zaměstnanců – tj. 0,4% pracovní síly v EU, primárně v sektoru stavebnictví). I proto Komise o revizi směrnice spíše jen mluvila, než aby konala.

Původně měla své návrhy – reflektující mj. i rozsudky Soudního dvora EU ve věci Viking ([C-438/05](#)) a Laval ([C 341/05](#)) – předložit na podzim 2011,

poté 20. 12. 2011, pak 7. 3. 2012 (více v příspěvku „Komise chce zvýšit ochranu pracovníků vysílaných do zahraničí“, [Monitoring březen 2012](#)).

Kontroverzní [návrh nařízení](#), který se otázky vysílání pracovníků také týkalo, bylo Komisí staženo 26. 9. 2012.

Obsah

Směrnice upravuje mj. otázku minimální mzdy, dnů pracovního volna, maximální délky pracovní doby, minimální doby odpočinku či bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Návrh má vyjasnit pravidla pro firmy, která mají členským státům dát určitou pružnost při provádění kontrol dodržování předpisů a která mají omezit pokusy o obcházení zákona. Snaží se dosáhnout rovnováhy mezi svobodou poskytování služeb a ochranou práv pracovníků.

Směrnice stanovuje (1) jasnější pravidla skutečného vysílání a prevenci před zneužitím, (2) posílení kontroly společně s větší flexibilitou pro státy a (3) možnost přezkumu. Návrh směrnice má stanovovat jasnější pravidla pro dozor a spolupráci mezi vnitrostátními orgány odpovědnými za vysílání pracovníků a určovat přísnější standardy týkající se informování pracovníků (více v příspěvku „Komise chce zvýšit ochranu pracovníků vysílaných do zahraničí“, [Monitoring březen 2012](#)). Směrnice by měla také fakticky eliminovat fenomén tzv. letter box companies, jež podle Komise vznikají často jen k obcházení přísnější pracovní právní legislativy v těch zemích, kde nakonec firma reálně působí (formálně bývají takové firmy registrovány v zemi s méně přísnou legislativou a mají tam jen poštovní schránku, proto dané označení).

Další vývoj

Neformální dohoda musí být ještě schválena Coreperem, výborem EP pro zaměstnanost a sociální věci, plénem EP a Radou. Hlasování výboru se bude konat dne 18. března.

ZEMĚDĚLSTVÍ

AGRI odmítl jednotné nařízení o osivech a podpořil zvýšení ochrany před škůdci a nákazou zvířat

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o produkci rozmnožovacího materiálu rostlin a jeho dodávání na trh (KOM(2013)262)

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zdraví zvířat (KOM(2013)260)

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin (COM(2013)267)

Výbor AGRI [odmítl](#) 11. 2. 2013 [návrh](#) nařízení předložený Komisí, který upravuje pravidla pro uvádění osiv na trh v EU. AGRI kritizuje zejména nedostatek prostoru pro přizpůsobení se členských států a přesun pravomocí na Komisi. Výbor ENVI následně 20. 2. 2014 vyjmul osiva z účinnosti navrhovaného nařízení o úředních kontrolách v potravinovém řetězci. 6. 2. 2013 AGRI rovněž [schválil](#) zvýšení ochrany v otázce zachycení nákazy zvířat a posílení ochranných opatření proti škodlivým organismům rostlin.

Kontext

Komise [zveřejnila](#) 6. 5. 2012 návrh na sjednocení dosavadní legislativní úpravy obchodování s osivem a reprodukčním materiálem v rámci [balíku](#) týkajícího se nových norem v oblasti zdraví a bezpečnosti v celém zemědělsko-potravinovém řetězci. Jeho součástí jsou i návrhy týkající se [zdraví zvířat](#), [škodlivých organismů rostlin](#) či zintenzivnění [úředních kontrol](#).

[Cílem](#) nařízení o osivech je podle Komise zajistit zjednodušení a větší flexibilitu do systému uvádění osiv a rozmnožovacího materiálu na trh, který doposud sestával z 12 směrnic (některé z nich vznikly již v 60. letech). Jeho součástí jsou i vyšší požadavky na testování reprodukčního materiálu. Vedle běžných odrůd má být zajištěna biologická rozmanitost rostlin i díky možnosti prodeje krajových a heterogenních (směsných) odrůd osiva se sníženými administrativními požadavky.

Návrh nařízení vyvolal kritiku široké odborné veřejnosti jak ze strany největších producentů osiv, kteří kontrolují přibližně 60 % trhu v EU a kritizují uvalení výjimky na povinnou registraci pro mikropodniky, tak ze strany malých podniků i drobných zemědělců a zahrádkářů, kteří se věnují pěstování tzv. farmářských osiv mimo trh pro vlastní potřebu a pro které by nová legislativa znamenala vyšší administrativní náklady ale i posílení dominantních hráčů na trhu.

Komise ovšem uvedla, že navrhované nařízení se nemá vztahovat na amatérské zahrádkáře, kteří praktikují pěstitelskou činnost na soukromých zahradách, a to ani na jejich vzájemné obchodování s osivem. Součástí návrhu Komise je výjimka z povinnosti registrace osiv a certifikace pro mikropodniky zaměstnávající méně než 10 zaměstnanců a obratem nižším než 2 mil. € v případě, že uvádějí na trh jakýkoliv materiál jako „materiál rostlin menšinového trhu“. V případě, že budou mikropodniky usilovat o registraci, nebudou nuceny platit registrační poplatky.

Pro staré tradiční odrůdy a heterogenní materiál jsou stanoveny nízké registrační poplatky, navíc se

na ně nevztahují požadavky na testování a jiné povinnosti stanovené v předloze nařízení Komise.

30. 1. 2013 navrhl odmítnutí nařízení o osivech i výbor ENVI.

Obsah a sporné body

Členové výboru nesouhlasí s přijetím přímo účinného nařízení, které neposkytuje členským státům žádný manévrovací prostor pro přizpůsobení se jejich potřebám. Navíc by Komise získala podle výboru rozsáhlé pravomoci v detailních otázkách nařízení přijímaných formou aktů v přenesené působnosti, zejména v oblasti rostlin menšinových trhů a heterogenního materiálu (materiálu nevyhovujícího definici odrůdy).

Komise se dočkala kritiky ze strany výboru i za opožděné předložení návrhu s velmi technickým a politicky citlivým charakterem, které neumožňuje dostatečný časový prostor pro jednání před vypršením mandátu EP.

V souvislosti s hlasováním výboru AGRI výbor ENVI 20. 2. 2014 v rámci hlasování o zprávě Maria Pirrila (S&D) k [návrhu nařízení](#) věnujícímu se úředním kontrolám v potravinovém řetězci odsouhlasil vyjmutí reprodukčního materiálu z účinnosti směrnice. To vyvolalo kritiku zástupců velkých producentů osiv.

Jedním z cílů legislativní předlohy zaměřené na zdraví zvířat a rostlinné produkty je podstatné zjednodušení právní úpravy do jediného nařízení pro danou oblast.

Členové výboru podpořili zpřísnění importu rostlinných produktů potenciálně ohrožujících veřejné zdraví do EU. Zabránit šíření nákaz u zvířat má zajistit vyšší důraz na prevenci v podobě zlepšení chovu zvířat nebo řádné využívání veterinárních léčiv. Členské státy se mají více zaměřit na odborné vzdělávání a poskytování informací např. o použití antimikrobiálních látek.

AGRI navíc podpořil, aby Komise byla oprávněna přijmout opatření v naléhavých případech propuknutí nákazy pod dohledem EP a Rady. Zabránit šíření nákaz by mělo napomoci i vytvoření registračních systémů pro toulavé psy do roku 2018.

Další vývoj

Výbor vyzval Komisi ke stažení dané podoby legislativního návrhu o osivech a přípravě nového pro nově zvolený EP. Na březnovém zasedání pléna EP by se mělo hlasovat o přijetí usnesení EP, které má sumarizovat výhrady EP k návrhům Komise. Další návrhy bude rovněž projednávat plénum EP v březnu případně dubnu 2014.

VE ZKRATCE...

EP podporuje návrh Komise na směrnici o trestněprávním postihu za zneužívání trhu

EP 4. 2. 2014 na plenárním zasedání [poměrem](#) 618:20:43 schválil pozměněný [návrh směrnice](#) Evropského parlamentu a Rady o trestněprávním postihu za obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem. Parlament v prvním čtení přijal řádným legislativním postupem své stanovisko. Změny přijaté v plénu byly výsledkem dohody mezi EP a Radou. Dle směrnice by měly být nastaveny minimální úrovně trestných sankcí (více v příspěvku „Za zneužívání trhu do vězení“, [Monitoring prosinec 2013](#)). Návrh stanovuje následující trestné činy - obchodování zasvěcených osob; doporučení jiné osobě či navádění jiné osoby do obchodování zasvěcených osob; protiprávní vyzrazení důvěrných informací a manipulaci s trhem. Harmonizovaná minimální pravidla zajistí, že pachatelé nebudou moci využívat rozdíly v režimech celé EU. Členské státy budou rovněž schopny zavést trestní postihy za nedbalost v oblasti trhu (což bylo klíčovým faktorem při finanční krizi). Směrnice by měla být uplatňována s ohledem na právní rámec stanovený v [návrhu](#) nařízení o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) a jeho prováděcími opatřeními. Konečné hlasování o nařízení o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem se očekává na začátku roku 2014. Nová pravidla by mohla vstoupit v platnost v roce 2016.

Poslanci podpořili odstranění byrokratických překážek pro občany i firmy

Evropský parlament [schválil](#) 4. 2. 2014 v poměru 573:62:44 nově navrhovaná pravidla, která by zjednodušila prokazování pravosti některých veřejných listin. Tyto dokumenty by tak nadále nemělo být nutné opatřovat úředním razítkem k prokázání jejich pravosti (tzv. apostilace – legalizace) v jiném členském státě EU, než ve kterém byly vydány. Jinak řečeno, měla by být odstraněna povinnost předkládat ověřenou kopii spolu s originálem veřejné listiny. Namísto toho by mělo být možné předložit spolu s originály pouze neověřené kopie a orgány jiných členských států by to měly akceptovat. Současně

platí, že nová pravidla by neměla mít žádný dopad na uznávání obsahu či účinků těchto listin; měla by pouze pomáhat prokazovat pravost veřejných listin. Pokud bude mít vnitrostátní orgán o určité listině odůvodněné pochybnosti, měly by si členské státy zachovat možnost ověřit její pravost u vydávajícího orgánu prostřednictvím systému IMI. Nařízení by mělo zavést také nepovinné vícejazyčné standardizované formuláře ve všech úředních jazycích EU, které by mohly fyzické a právnické osoby požadovat namísto některých vnitrostátních veřejných listin (více v příspěvku „Komise: Drahá úřední razítka na veřejných listinách končí“, [Monitoring duben 2013](#)).

EP bojuje za lepší poštovní služby

Parlament přijal 4. 2. 2014 [zprávu](#), ve které volá po zavedení jednotného digitálního trhu. Trh e-commerce (elektronické obchodování) má obrovský potenciál a neustále se zvětšuje. Zpráva navazuje na [sdělení Komise](#) o e-commerce a on-line službách z ledna 2012 a na [sdělení](#) z prosince 2013 „Plán pro dokončení jednotného trhu pro doručení balíkových zásilek: Budování důvěry v doručovacích službách a podpořit prodej on-line“. Členové EP usilují o větší ochranu spotřebitelů. Efektivní a spolehlivé poskytování služeb je zásadním pilířem skutečného a efektivního jednotného digitálního trhu. Zásadním prvkem je budování důvěry mezi prodávajícími a kupujícími. Parlament usiluje o snížení cen za dodávky. EP vyzval Komisi, aby přijala pokyny EU o minimálních normách, zajistila stabilní dodávky a umožnila spotřebitelům, aby mohli lépe porovnat různé nabídky. EP doporučuje pečlivě sledovat vývoj trhu, aby bylo možné identifikovat všechny oblasti, ve kterých je možné jeho selhání. Zpráva EP zdůraznila potřebu dobrovolného evropského smluvního práva pro smlouvy mezi podniky a spotřebiteli, které by zajistilo zjednodušení a povzbuzení malých a středních podniků v této oblasti.

EP se neshodl s Komisí na nástrojích chránících obchod

Evropský parlament 5. 2. 2013 [hlasoval](#) o návrhu nařízení měnící nástroje EU na ochranu obchodu. Jeho představy se však liší od Komise, a proto budou muset být zahájena nová trojstranná jednání EP,

Rady a EK. Konkrétně se jedná o revizi nařízení [č. 1225/2009](#) týkající se dumpingu a [č. 597/2009](#) o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků. Změny odsouhlasené plénem se týkají zejména rozšíření pojmu dumping do sociální a environmentální oblasti a přísnější tresty za ně, tj. zpřísnit antidumpingová pravidla pro země s „nedostatečnou úrovní sociálních a environmentálních norem“. Zároveň by však měly být zavedeny nižší cla pro nejméně rozvinuté země, které prostřednictvím obchodu vykonávají své „legitimní cíle rozvoje“. Obecně vzato by EU měla zvýšit cla na import ze třetích zemí, který je subvencován nebo vykazuje známky dumpingu a pomoci zejména malým podnikům v boji proti takovýmto praktikám. Zahájení šetření v oblasti dumpingu či subvencí je vysoce nákladné a složité, což právě znesnadňuje pozici MSP. Dle nových pravidel by měly MSP obdržet „pomocnou ruku“ (asistenční služby) při podávání stížností a shánění důkazu k zahájení šetření. Konečné hlasování o návrhu Komise však bylo odloženo. Poslanci odmítli návrh Komise, podle kterého by mělo být třetím subjektům poškozujícím férový obchod oznámeno dva týdny předem, že vůči nim EU hodlá zavést antidumpingová cla, a to zejména z obav před hromaděním dumpingových výrobků. O návrhu bude nyní vyjednávat EP s Radou, aby dospěly k dohodě do konce tohoto legislativního období.

Lepší pracovní podmínky pro sezónní pracovníky ze zemí mimo EU

Plénem EP 5. 2. 2014 [přijalo](#) poměrem 498:56:68 [návrh](#) směrnice, který stanovuje podmínky pobytu a vymezuje práva sezónních pracovníků pocházejících z třetích zemí. Rada 17. 2. 2013 [přijala](#) návrh směrnice bez rozpravy. Směrnice harmonizuje práva mimoevropských pracovníků a umožňuje jim zůstat v EU déle než 90 dnů a opakovaně se vracet (více v příspěvku „Zástupci Rady a EP se shodli na pravidlech imigrace sezónních pracovníků ze třetích zemí“, [Monitoring říjen 2013](#)). Směrnice se věnuje dvěma typům případů. Jedná se o sezónní pracovníky, jejichž pobyt v EU nepřesahuje 90 dnů. V tomto případě bude směrnice upravovat pouze kritéria a požadavky pro přístup k zaměstnání. Druhý případ se týká pracovníků, kteří přesáhnou limit 90 dnů. Směrnice stanoví kritéria pro přijetí i pobyt, stejně jako požadavky pro přístup k práci. Všichni sezónní pracovníci musejí mít stejná práva, která se týkají kvality ubytování, přístupu ke zdravotní péči, mzdy, bezpečnosti, pracovní doby, možnosti změnit zaměstnavatele atd. Při provádění směrnice členské státy stanoví objem sezónních pracovníků z třetích zemí a také maximální dobu pobytu pro tyto pracovníky. Pracovníci musí mít během pobytu trvalé

bydliště mimo členské státy EU. Členské státy musí zajistit opatření, jejichž cílem by mělo být zabránit případnému zneužití nebo nedodržování směrnice. Harmonizace pravidel má ukončit vykořisťování pracovníků z třetích zemí. Lhůta pro implementaci je stanovena na 2,5 roku.

Více prostoru pro veřejné služby zaměstnanosti

Coreper 7. 2. 2014 schválil [kompromis](#) o budoucnosti veřejných služeb zaměstnanosti (PES). Cílem této dohody je formalizovat současně neformální vedení PES a proměnit jej v plnohodnotnou síť. Síť představují důležitý prvek v boji s nezaměstnaností a snaží se obnovovat pracovní trh. Neformální síť vedení PES se má dle dohody stát formální sítí, přičemž EMCO by měl mít statut pozorovatele. Spolupráce mezi oběma aktéry by měla být zajištěna i na úrovni jejich sekretariátů. Dohoda zavádí pojem „benchlearning“, který vychází ze vztahu mezi srovnávacím hodnocením (benchmarking) a činností spojenou se vzájemným učením. Uvádí také řadu kvantitativních a kvalitativních ukazatelů pro hodnocení výkonnosti veřejných služeb zaměstnanosti. Všechny členské státy se zavázaly k účasti v nové síti do 31. prosince 2020. Parlament by měl o této záležitosti hlasovat na dubnovém plenárním zasedání. Poté by měla Rada formálně rozhodnout bez dalšího projednávání.

Švýcarské referendum komplikuje vztahy s EU

Těsná většina (50,3%) Švýcarů odmítla 9. 2. 2014 v referendu svobodu pohybu mezi Švýcarskem a EU jako reakci na masovou migraci, což Švýcarsko postavilo do velmi nejasné situace ohledně jeho [vztahů s EU](#). Volný pohyb podporují Spolková rada, kantony, ekonomické i politické kruhy, mimo antievropskou stranu UDC. V praxi to znamená zavedení kvót pro přeshraniční pracovníky a žadatele o azyl. Většina evropských ministrů zahraničí to odsoudila. Spolková rada má nyní 3 roky na provedení výsledku referenda, předseda EP Martin Schulz se ale vyjádřil, že Švýcarskou bude muset vypovědět smlouvy garantující volný pohyb občanů (takový krok by zřejmě znamenal obnovení hraničních kontrol). Změna smlouvy o volném pohybu pravděpodobně bude mít dopad na další dohody, které Švýcarsku zajišťují preferenční přístup na unijní trh a naopak. Podle [evropských představitelů](#) nelze, aby Švýcarsko jednostranně měnilo podmínky dohody s EU. EU již omezila se Švýcarskem jednání např. o programech Erasmus+ a vědeckém programu Horizont 2020.

IMCO schválil zavádění elektronické fakturace

Elektronická fakturace bude pravděpodobně od roku 2015 povinná pro orgány veřejné správy při zadávání veřejných zakázek. Členové výboru Evropského parlamentu pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (IMCO) 11. 2. 2014 [schválili](#) v poměru 37:1 prozatímní [dohodu](#) dosaženou při trojstranném jednání 21. 1. 2014. Klíčovými body vyjednané a potvrzené dohody bylo zajištění a vytvoření efektivního, uživatelsky příjemného a cenově dostupného standardu, který by poskytl členským státům dostatek času na realizaci. V této chvíli jsou e-fakturace v EU velmi omezené, představují pouze 4% až 15% všech faktur, v závislosti na členském státu. (více v příspěvku „Rada v oblasti veřejných zakázek podpořila výhradní elektronickou fakturaci“, [Monitoring prosinec 2013](#)). Použití elektronické fakturace by mohlo vést k úsporám ve výši 2,3 mld. €, zlepšit transparentnost a právní jistotu. Vstup v platnost by mohl přispět k rozvoji přeshraničního zadávání veřejných zakázek. Hlasování v plénu EP je naplánováno na březen 2014.

Členské státy nezabránilly povolení pěstování GMO kukuřice

Silná neshoda mezi členskými státy v otázce geneticky modifikovaných organismů se opět projevila při hlasování o autorizaci GMO kukuřice typu Pioneer 1507 11. 2. 2014. Ačkoliv významná většina členských států (19 hlasovalo proti) se hlasitě stavěla proti tomu, aby Rada umožnila Komisi umožnit pěstování této GMO kukuřice v EU, nebyla v Radě nalezena kvalifikovaná většina potřebná k odmítnutí autorizace i díky tomu, že se hlasování zdržely 4 členské státy včetně Německa. Skupina 12 nespokojených členských států poté vyzvala Komisi, aby stáhla svůj předložený návrh. Ta však byla nucena jednat v souvislosti s rozsudkem Soudního dvora EU ve věci žaloby na nečinnost Komise. V rámci platné legislativy je Komise povinna návrh předložit a, pokud Rada EU žádost o autorizaci QMV ve stanovené lhůtě nedomítne, musí jej po vypršení lhůty autorizovat. Tento konkrétní případ opět zintenzivnil debatu v Radě o předloženém návrhu Komise na revizi pravidel pěstování GMO v EU (více v příspěvku „Budou členské státy EU rozhodovat o GMO neomezeně?“, [Monitoring listopad 2013](#)) Kvůli postoji Francie, Německa a Velké Británie je však posun v legislativním procesu blokován od roku 2010. Jednání bude pokračovat na březnovém zasedání Rady. Vedle návrhu řeckého předsednictví ovšem vyvíjí diplomatické aktivity i Francie a to ve prospěch svého návrhu, který by umožňoval zakázat pěstování GMO mimo úroveň EU.

ENVI schválil revizi směrnice EIA

Výbor ENVI [schválil](#) 12. 2. 2014 v poměru 46:8:2 třístrannou dohodu o aktualizaci směrnice týkající se posuzování vlivu na životní prostředí (EIA). Konkrétně jde o [směrnici č. 2011/92](#) o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (tzv. směrnice EIA z anglického Environmental Impact Assessment), jejíž revizi Komise předložila v říjnu 2012 (více v příspěvku „Komise předložila revizi směrnice EIA“, [Monitoring říjen 2012](#)). Norma je založena na principu, že projekty s očekávaným dopadem na životní prostředí (cca 200 druhů projektů - např. rafinerie, elektrárny, úložiště jaderného odpadu, chemická zařízení, dopravní infrastruktura, spalovny ap.) by měly být posouzeny z hlediska svých environmentálních vlivů, ideálně se zajištěním přístupu veřejnosti. Revize podle Komise počítá s tím, že se při posuzování environmentálního dopadu bude zohledňovat, nakolik má daný projekt skutečně potenciál ohrozit životní prostředí (tj. menší a/nebo lokální projekty by měly být administrativou spojenou s EIA zatíženy méně). Neznamená to ale, že by se měla jakkoli snížit úroveň ochrany životního prostředí v EU, spíše by mělo dojít ke zpřesnění celkového procesu (jeho parametry by měly být definovány majoritně na úrovni EU jako obligatorní, např. forma hodnocení EIA, zohlednění nových témat jako klimatická změna, biodiverzita, prevence přírodním neštěstím, efektivní využívání zdrojů ap.) a zejm. časového harmonogramu EIA (který dnes neexistuje, a hodnocení EIA vznikají v rozmezí od 5 do 27 měsíců). Pro zajištění objektivitu hodnocení členské státy zajistí oddělení příslušného orgánu posouzení a předkladatele projektu. Navzdory žádosti parlamentu nebylo do návrhu zahrnuto (a k nelibosti zástupců zelených v EP), aby se EIA vztahovala také na průzkum a těžbu břidlicového plynu. Nicméně nové aspekty projektů týkajících se plynu budou muset být vzaty v úvahu, zejména z důvodu rizika pro lidské zdraví v důsledku znečištění vody, využívání půdy a vody, či kvality a regenerační schopnosti vody v podzemí.

Komise vyžaduje lepší správu internetu

Evropská komise 12. 2. 2013 [vydala sdělení](#) o správě internetu (Internet Governance – termín užívaný k popisu globálních opatření, která zajišťují provoz a řízení internetu, jelikož nemá žádný centrální řídicí orgán). Reaguje tak na podlomenou důvěru v internet po odhalení skandálu amerického NSA (v tzv. kauze Snowden). Jelikož jsou USA brány za centrum internetu, Komise volá po větší transparentnosti, komplexnosti a zodpovědnosti v oblasti správy internetu, což by měl dle ní zajistit jasný har-

monogram globalizace dvou amerických internetových orgánů – ICANN – který přiděluje domény a IANA, který přiděluje IP adresy. Chce také posílit IGF (Internet Governance Forum), orgán spolupráce zřízený Světovým summitem o informační společnosti (WSIS). Doufá zejména ve vyjasnění rolí veřejných orgánů v kontextu mnoha zúčastněných stran a stanovení mechanismu odpovědnosti. Komise také navrhuje zřídit „globální observatoř internetové politiky“, která by sloužila jako zdroj informací a databáze vývoje právních předpisů týkajících se internetu, čímž chce také komukoliv umožnit se podílet na rozhodovacím procesu. Komise se ve svém sdělení zaměřila rovněž na problematiku přeshraniční povahy internetových obchodů a jejich soudní příslušnosti, kde se chystá prozkoumat řešení jak na úrovni EU, tak na mezinárodní a nevylučuje ani legislativní iniciativu v této oblasti. Celá tato strategie Komise samozřejmě bere v potaz základní svobody a lidská práva uživatelů.

Šance na jednodušší stažení nebezpečných tlakových zařízení se blíží

Coreper 12. 2. 2014 [schválil](#) dohodu mezi zástupci Rady a EP o [návrhu](#) směrnice, která by měla nahradit [směrnici č. 97/23](#) z roku 1997, zaměřeného na posílení a zjednodušení dozoru nad volným pohybem tlakových zařízení na vnitřním trhu. Pro výrobce a distributory tlakových zařízení, jako jsou kotle, tlakové hrnce, hasicí přístroje, výměníky tepla, parní generátory, průmyslová potrubí, bezpečnostní zařízení a skladovací nádoby odolávající tlaku o více než 0,5 baru bude jednodušší zpřístupnit své výrobky na vnitřním trhu. Směrnice se má vztahovat na nová tlaková zařízení vyrobená výrobcem se sídlem v EU i na dovezená zařízení ze třetích zemí. Tlaková zařízení, která nebudou vyhovovat směrnici, bude jednodušší stáhnout z trhu, čímž se docílí vyšší bezpečnosti pro spotřebitele a další uživatele. Nyní je na řadě projednávání EP a poté hlasování v Radě.

Zavedení daně z finančních transakcí je znovu aktuální

To se ukázalo na setkání ministrů financí eurozóny mimo zasedání Rady ECOFIN 18. 2. 2014. Směrnice zavádějící daň z finančních transakcí v režimu posílené spolupráce byla představena v únoru 2013 (více v příspěvku „Komise předložila návrh na zavedení daně z finančních transakcí v režimu posílené spolupráce“, [Monitoring únor 2013](#)) a až nyní se dostala do jednání na politické úrovni. Jedenáct zemí je odhodláno zavést společnou FTT na jejich území (konkrétně Německo, Francie, Itálie, Španělsko, Belgie, Rakousko, Portugalsko,

Řecko, Slovensko, Slovinsko a Estonsko), nejedná se však zatím o nijak velký průlom v této záležitosti. Ministři řešili zejména sporné otázky, např. zda má být FTT zpočátku omezena na akcie a až později se rozšířit na dluhopisy a deriváty, či zda by měla být daň vybírána v místě bydliště účastníků transakce nebo v místě emise finančního nástroje. Cílem je vybrat daň, která produkuje skutečný výnos, s širokým základem, přesným rozdělením příjmů a aby bylo také zajištěno, že její zavedení nepovede k odlivu kapitálu ze země. Důležitý bude zejména kompromis Německa a Francie. Společné prohlášení či případná dohoda o FTT by měla být na světě před volbami do EP v květnu 2014.

Rada potvrdila dohodu s EP o trzích finančních nástrojů

Coreper 19. 2. 2014 [schválil](#) v rámci Rady kompromisní dohodu s EP o nových pravidlech pro poskytování investičních služeb finančních nástrojů a regulované finanční trhy. Kompromisu bylo dosaženo 14. 1. 2014 (více v příspěvku „Instituce se shodly na pravidlech o trzích finančních nástrojů MiFID II“, [Monitoring leden 2014](#)). Navrhovaná [směrnice](#) a [nařízení](#) se vztahuje na poskytování služeb bankami a investičními podniky. Mezi tyto služby patří zprostředkování, finanční poradenství, jednání nebo řízení portfolia. Návrhy jsou zaměřeny na překonání problémů, které se objevily v souvislosti s implementací pravidel, která vstoupila v platnost roku 2007. Tato pravidla zrušila možnost členských států požadovat, aby se obchodování konalo na konkrétních burzách. Nařízení a směrnice budou muset být nyní schváleny EP, aby mohlo dojít ke konečnému a formálnímu přijetí Radou. V platnost vstoupí 30 měsíců po uveřejnění v Úředním věstníku EU (očekává se, že to nebude dříve než ve druhé polovině roku 2016).

Rada potvrdila dohodu o financování posílené farmakovigilance

Rada 19. 2. 2014 [schválila](#) na úrovni Coreperu kompromisní dohodu o [návrhu nařízení](#), jehož cílem je na úrovni EU zajistit financování posílené farmakovigilance. Dohoda byla kompromisem sjednaným 12. 2. 2014 mezi zástupci řeckého předsednictví, zástupci EP a Komise. Pravidla EU týkající se farmakovigilance byla posílena již několikrát (více v příspěvku „Rada podpořila revizované návrhy týkající se léků na předpis i přísnější farmakovigilanci“, [Monitoring říjen 2012](#)). Sjednaná dohoda očekává, že poskytne finanční prostředky na zajištění bezpečnosti a udržení vysoké úrovně jakosti a účinnosti léčivých přípravků. Poplatky, které toto nařízení zavádí, mají být účtovány Evropskou

agenturou pro léčivé přípravky (EMA). EP a Rada se [dohodly](#) na zavedení dvou typů poplatků, které mají být účtovány držitelům registrace – poplatky na pokrytí procedury farmakovigilance a roční paušální poplatky. Nařízení zabránuje dvojímu zpoplatnění na evropské a národní úrovni. Malé a střední podniky mají mít dle návrhu nárok na 40% snížení ze všech poplatků, na něž se nařízení vztahuje, a mikropodniky jsou osvobozeny od všech poplatků. Aby mohl návrh nařízení vstoupit v platnost, musí být formálně schválen Evropským parlamentem na plenárním zasedání a poté i Radou.

EU zpřísnuje sankce za padělání eura

Výbor stálých zástupců (COREPER II) [potvrdil](#) 19. 2. 2014 dohodu řeckého předsednictví s Evropským parlamentem o návrhu směrnice chránící euro a další měny proti padělání prostředky trestního práva. Navrhovaná směrnice nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady [2000/383/JHA](#). Jejím hlavním cílem je posílit ochranu eura a dalších měn proti padělání a zmírnit riziko tzv. „forum shopping“. Za tímto účelem stanovuje nová efektivní a odrazující opatření. Členské státy budou moci využívat takových nástrojů k vyšetřování, jako jsou ty, které používají při šetření organizované trestné činnosti nebo v jiných závažných případech trestné činnosti. Zavádí maximální tresty, a to včetně odnětí svobody na min. dobu 8 let za výrobu padělků a 5 let za jejich distribuci. Kromě toho směrnice umožní včasnou analýzu zabavených padělků při soudním řízení tak, aby byla lépe odhalena padělaná eura v oběhu a zabránilo se jejich šíření. Nakonec budou všechny měny profitovat z této zvýšené ochrany eura. Padělání eura dosud vedlo k finanční škodě ve výši nejméně 500 mil. € od jeho zavedení v roce 2002. Nejčastěji jsou padělány bankovky v nominální hodnotě 20 € a 50 €. Dohoda čeká na oficiální schválení EP a Rady.

LIBE podpořil vznik Úřadu evropského veřejného žalobce

Výbor LIBE dne 20. 2. 2014 [podpořil](#) vznik úřadu evropského veřejného žalobce (poměrem 34:7:1), čímž potvrdil přístup EP ke vzniku tohoto úřadu, který byl [doporučen](#) i JURI 11. 2. 2014. Komise 17. 7. 2013 předložila návrh na zavedení Úřadu evropského veřejného žalobce, který by se měl [zabývat](#) pouze vyšetřováním, obžalobou a podáním k soudu případů, které se týkají rozpočtu EU. Žalobce by měl mít k dispozici existující zdroje na evropské úrovni, měl by vycházet ze zkušeností protikorupčního úřadu OLAF a spolupracovat s Eurojustem (více v příspěvku „Komise: EU bude mít veřejného žalobce“, [Monitoring červenec/srpen 2013](#)). EP doporučuje využití současných personálních kapacit Eurojustu

namísto přijímání dodatečných národních expertů z členských zemí. Žalobce by měl moci členským státům nařídit stíhat podezřelou osobu, což dnes není možné. Úřad by měl mít decentralizovanou strukturu, která bude začleněna do vnitrostátních právních řádů. 10členné kolegium složené z evropského veřejného žalobce, jeho 4 zástupců a 5 pověřených žalobců by mělo zajišťovat spolupráci mezi úrovní EU a vnitrostátní úrovní. Po zavedení postu žalobce volala již Lisabonská smlouva (čl. 86 Smlouvy o fungování EU), posílení pravomocí agentury Eurojust požaduje čl. 85 Smlouvy o fungování EU. Počet osob úspěšně stíhaných kvůli trestným činům proti rozpočtu EU se v jednotlivých členských státech velmi liší; průměr EU činí jen 42,3 %. Mnoho případů není stíháno vůbec.

Evropský parlament bojuje za nové a kvalitnější principy cestovního ruchu

[EK](#) 20. 2. 2014 [navrhla](#) soubor evropských zásad cestovního ruchu. Tyto zásady by měly být pro státy dobrovolné a jejich cílem by mělo být zajištění větší kvality pro cestující v rámci EU i pro návštěvníky z třetích zemí. Zásady zahrnují oblasti vzdělávání zaměstnanců pod dohledem koordinátorů kvality; zajištění spokojenosti spotřebitelů; zajištění možnosti vyřízení stížností turistů a zajištění možnosti zisku informací v základních cizích jazycích. Zásady se mají týkat především MSP, které tvoří 90 % odvětví cestovního trhu. MSP mají zákazníkům přinášet vysokou kvalitu svých služeb, která by vedla k větší konkurenceschopnosti. Dodržování stanovených zásad má zviditelnit poskytovatele zejména na širších mimoevropských trzích. EK doporučuje harmonizaci hodnocení kvality služeb, neboť odbourá stávající zmatek v této oblasti. Oblast cestovního ruchu doplňuje i jiné evropské iniciativy např. zjednodušení vízového trhu pro turisty z třetích zemí, kterým se EU zabývá dlouhodobě. Jak již bylo řečeno, iniciativa je pro členské státy dobrovolná a neočekává se žádná zbytečná zátěž na správních orgánech členských států. EK dále vyzývá členské státy ke koordinaci, sledování a podpoře uplatňování principů v rámci svých území. Navrhované doporučení bude projednáno Radou v průběhu řeckého a italského předsednictví EU.

ENVI kritizuje návrh Komise o potravinách z klonovaných zvířat

Výbor ENVI 20. 2. 2014 [vyjádřil](#) nesouhlas s načasováním, formou i obsahem souboru legislativních návrhů Komise, které upravují nakládání s klonovanými zvířaty (více v příspěvku „Komise chce zakázat potraviny z klonovaných zvířat“, [Monitoring](#)

[prosinec 2013](#)). Kritiku vyvolává zvolená legislativní procedura pro přijetí [směrnice](#) o uvádění potravin ze zvířecích klonů na trh, a to procedura souhlasu ze strany EP, která mu neumožňuje předkládat pozměňovací návrhy, nýbrž legislativní návrh jako celek schválit či odmítnout. Obsahově ENVI kritizuje, že Komise nezpracovala do návrhu zákaz produktů z živočišných klonů a to včetně importu ze zemí, kde jsou legálně umístěny na trhu. Výbor rovněž postrádá opatření, které by zajišťovalo označení a možnost sledování produktů z živočišných klonů. O nezávazném [usnesení](#) bude zřejmě v dubnu hlasovat plénum EP.

Skupina na vysoké úrovni k revizi vlastních zdrojů EU konečně zahájena

Předsedové institucí EU (za Komisi José Manuel Barroso, za EP Martin Schulz a za řecké předsednictví Rady Antonis Samaras) 25. 2. 2014 oficiálně [zahájili](#) fungování skupiny na vysoké úrovni, jejímž úkolem bude kompletní přezkum systému vlastních zdrojů EU z hlediska zajištění principů jednoduchosti, transparentnosti, rovnocennosti a odpovědnosti. Předsedou 9členné skupiny se stal bývalý italský premiér Mario Monti. Výstupy mají sloužit jako podklad pro iniciativu Komise k reformě systému vlastních zdrojů EU. Členové skupiny budou zastupovat všechny tři instituce EU. Za EP to budou předseda rozpočtového výboru Alain Lamassoure (EPP), Ivailo Kalfin (S&D) a Guy Verhofstadt (ALDE). Komise nominovala místopředsedu Komise a komisaře pro interinstitucionální vztahy a administrativu Maroše Šefčoviče, komisaře pro finanční plánování a rozpočet Janusze Lewandowskiho a komisaře pro daňové otázky Algirdase Šemetu. Předběžné závěry skupiny jsou očekávány na konci tohoto roku. V roce 2016 by se měla uskutečnit meziinstitucionální konference za účasti zástupců národních parlamentů. Založení skupiny vyplývá z dohody o víceletém finančním rámci 2014-2020, zejména z požadavků EP (více v příspěvku „Příjmy EU se zatím měnit nebudou“, [Monitoring leden 2014](#)).

Posílení pravidel ochrany spotřebitelů v oblasti kolektivního investování

Evropský parlament a Rada 25. 2. 2013 [podpořily návrh](#) Komise na posílení pravidel subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (UCITS). UCITS shromažďují prostředky od investorů, které dále investují do portfolia diverzifikovaných finančních instrumentů. Dle současných pravidel [směrnice č. 2009/65](#) musejí být všechna aktiva fondů svěřena depozitáři, který je odpovědný

za ztráty utrpěné v důsledku neplnění povinností, detaily definují vnitrostátní právní předpisy, které se ovšem liší (více v příspěvku „Lepší ochrana spotřebitelů v oblasti finančních služeb se blíží“, [Monitoring prosinec 2013](#)). Nová právní úprava je dle Komise klíčovým krokem k obnovení důvěry investorů a k posílení jejich ochrany. Změny stávajících pravidel UCITS, jsou založeny na zkušenostech získaných v průběhu finanční krize. Snahou je zajistit bezpečnost investorů a integritu trhu. Návrh směrnice stanovuje jasné a jednotné povinnosti a odpovědnost depozitáře (subjektu spravujícího aktiva) v celé EU. Mezi klíčové prvky směrnice, na které se EP a Rada dohodly, patří to, že aktiva UCITS mají být chráněna v případě platební neschopnosti depozitáře jasnými pravidly a zárukami stanovenými insolvenčním právem členských zemí. Pouze národní banky, úvěrové instituce a regulované firmy s dostatečným kapitálem a odpovídající strukturou budou moci fungovat jako depozitáře UCITS. Směrnice posiluje odpovědnost depozitářů a investorům dává vždy právo na odškodnění. Odměňování pro ty, kteří řídí fondy UCITS nesmí podporovat nadměrné riskování. Dalším cílem je harmonizovat správní sankce, aby systém posílené spolupráce zlepšil efektivitu odhalování porušení pravidel UCITS.

EP potvrdil dohodu o mírnějším snížení emisí z CO₂ z osobních aut

EP formálně [potvrdil](#) 25. 2. 2014 kompromis, který napodruhé uzavřel s Radou ohledně snížení emisí z CO₂ z nových automobilů od roku 2020 (více v příspěvku „Rada a EP se shodly na zmírnění kompromisu ohledně snížení emisí CO₂ z osobních aut“, [Monitoring listopad 2013](#)). Nová dohoda [snižuje](#) původně dohodnuté nároky v rámci kompromisu uzavřené v červnu 2013 a zbývá formální [potvrzení](#) Radou. Kompromisní znění stanovuje, že 95 % vyráběných aut musí splňovat normu 95 g/CO₂/km místo původních 100 % do roku 2020. Zbývajících 5 % získá další rok pro splnění tohoto kritéria. Výrobci tzv. čistých aut s emisemi do 50 g/CO₂/km, tedy např. elektromobily, rovněž získají delší časový úsek pro čerpání tzv. superkreditů. Environmentalistické organizace (např. Greenpeace a T&E), ale i někteří poslanci EP po uzavření původního kompromisu prohlásili, že dohodnuté cíle jsou stále velmi „měkké“ a poplatné zájmům německého automobilového průmyslu. Současně Rada formálně [potvrdila](#) obdobné nařízení regulující emise z lehkých užitkových vozidel (více v příspěvku „EP stvrdil kompromis o snížení emisí CO₂ z dodávek“, [Monitoring leden 2014](#)).

EP schválil založení Fondu evropské pomoci nejchudším osobám

Plénum EP 25. 2. 2014 [schválilo](#) vznik Fondu evropské pomoci nejchudším osobám. [Komise](#) předložila návrh na vznik fondu v říjnu 2012 (více v příspěvku „Komise představila nový Fond evropské pomoci nejchudším osobám“, [Monitoring říjen 2012](#)). Politickou dohodu [uzavřely](#) instituce EU až v listopadu 2013, kde se shodly na alokaci fondu ve výši 3,5 mld. € (na nátlak EP o 1 mld. € více než Komise navrhovala). Coreper [schválil](#) kompromis 11. 12. 2013, nyní tak musí učinit i Rada. Fond má [nahradit](#) stávající program EU pro rozdělování potravin mezi nejchudší osoby. Cílovou skupinou fondu budou nejchudší osoby, osoby bez domova a děti v hmotné nouzi, kterým budou poskytnuty základní potřeby (potravin a oděvy). Financování z programu bude realizováno prostřednictvím partnerských organizací a systémů členských států, které budou čerpat prostředky (s 85 % kofinancováním ze strany EU) prostřednictvím operačních programů dle individuálně stanovených kritérií. Ke kritikům založení tohoto fondu patřila i ČR, která z dosavadního programu čerpala minimálně (i kvůli tomu, že stanovila jako cílovou skupinu pouze bezdomovce).

EP odmítl spojit Cepol a Europol, nad ním chce více kontroly

Stejně jako v lednu 2014 výbor LIBE odmítlo plénum EP 25. 2. 2014 [návrh](#) Komise spojit do jednoho úřadu dva doposud odděleně fungující orgány Europol (evropský policejní úřad sídlící v Haagu) a Cepol (evropská policejní akademie, která by měla být přesunuta z Velké Británie do Budapešti; více v příspěvku „LIBE odmítá spojit Europol a Cepol do jednoho orgánu“, Ve zkratce..., [Monitoring leden 2014](#)). Komise od spojení, které [navrhla](#) v březnu 2013, očekává vzájemnou výměnu informací, využití školících kapacit pro Europol a snížení provozních nákladů (až 17, 2 mil. € během let 2015–2020). Odmítavé stanovisko již [vyjádřila](#) i většina členských států s argumentem naprosto odlišných funkcí, které oba úřady vykonávají. Zásadním problematickým bodem je ochrana osobních dat, kterými disponuje Europol a ke kterým by měly mít podle zástupců EU i Rady přístup jiné evropské agentury jen ve výjimečných a odůvodněných případech. Plénum EP vyzvalo k vytvoření společné kontrolní parlamentní skupiny, ve které by byly zastoupeny jak členové EP, tak poslanci národních parlamentů. Jejím úkolem by byla kontrola činnosti Europol právě v souvislosti s ochranou dat. S jejím vytvořením ovšem budou muset souhlasit i členské státy. Posun v jednání se očekává až s nově zvoleným EP.

Hlasování výborů EP bude transparentnější

Plénum EP 26. 2. 2014 [odsouhlasilo](#) (poměrem 617:23:12) změnu [interních pravidel](#) pro proceduru hlasovacího systému ve výborech EU (tzv. roll-call neboli hlasování po jménech). Tímto systémem jsou zaznamenávány hlasy jednotlivých poslanců EP a způsob hlasování (ve prospěch návrhu, proti nebo zdržení se hlasování). Nové opatření učiní tento systém povinným při hlasování o konečném doporučení výboru v legislativních otázkách i usneseních EP. Hlasování po jménech je v současnosti využíváno při hlasování pléna EP v případě, že o to požádá frakce Evropského parlamentu (za účelem zjištění loajality svých členů) nebo skupina minimálně 40 poslanců EP. Dnes lze vyžádat hlasování po jménech i ve výboru EP, pokud o to požádá čtvrtina jeho členů. K tomu ovšem v praxi nedochází, neboť zasedání výboru jsou přenášena on-line. Identifikace způsobu hlasování u jednotlivých členů výboru během přenosu však není jednoduchá. Přes přesvědčivou většinu na plénu EP nebylo zajištění podpory pro odsouhlasení návrhu jednoznačné. Změna interních předpisů byla ve výboru AFCO v prosinci 2013 schválena poměrem 17:7 za nesouhlasu zástupců frakce EPP. Nové opatření vstoupí v platnost prvním dnem následujících plenárního zasedání EP (10. 3. 2014).

Nové změny v oblasti DPH

Evropský parlament 26. 2. 2014 [schválil](#) zprávu českého europoslance Iva Strejčka (ECR), která podporuje návrh Komise na vytvoření standardizovaného přiznání k DPH v rámci celé EU. Cílem dané iniciativy je omezit byrokracii, usnadnit dodržování daňových předpisů a zvýšit účinnost daňových správ. Standardizované přiznání k DPH má plně nahradit přiznání vnitrostátní. V praxi to znamená, že od subjektů, které ročně podají na 150 mil. přiznání k DPH, budou požadovány tytéž základní informace ve stejné lhůtě v celé EU (13% subjektů podává přiznání k DPH ve více než 1 členském státě). Minimem je 5 a maximem 26 položek, dnes jich je na přiznáních k DPH v některých členských státech až 100. Přiznání by měla být podávána měsíčně, v případě mikropodniků čtvrtletně. Povinnost předkládat souhrnné roční daňové přiznání, které některé členské státy v současnosti požadují, by měla být zrušena. Komise počítá s tím, že se nová pravidla uplatní od 1. 1. 2017. To však není z oblasti DPH v únoru vše. V rámci intenzivnějšího boje proti přeshraničním daňovým únikům Komise [zahájila](#) proces jednání s Ruskem a Norskem o dohodách o správní spolupráci v oblasti DPH. Podvody s DPH zahrnující provozovatele ze

třetích zemí jsou zejména rizikem v telekomunikačních odvětvích a elektronických službách. Dohody o spolupráci se sousedy EU a obchodními partnery by zlepšily šance členských států identifikovat podvody s DPH, proto chce EU jednat i s dalšími partnery ([jedná se](#) zejména o přístup k databázím a vzájemná výměna informací o činnosti daňových poplatníků).

EP schválil zavedení eCall pro nové automobily od října 2015

Plénum EP [schválilo](#) dne 26. 2. 2014 [návrh](#) nařízení, které počítá se zavedením systému automatizovaného tísňového volání od října 2015 pro osobní automobily a lehká užitková vozidla. Sporným bodem pro [některé](#) europoslance (ECR) je zejména otázka výše nákladů spojených se zavedením technické infrastruktury ze strany výrobců automobilů a národních bezpečnostních sborů. Problematickým bodem je i ochrana osobních údajů. Komise 13. 6. 2013 (po takřka 8 letech nelegislativních iniciativ) [uveřejnila](#) 2 návrhy ([nařízení](#) a rozhodnutí EP a Rady) s cílem zajistit, aby každý nový model osobního automobilu nebo lehkého užitkového vozidla (dodávky) byl od října 2015 vybaven systémem automatizovaného tísňového volání při dopravních nehodách (eCall), který v případě vážné nehody automaticky vytočí celoevropské číslo tísňového volání 112 a lokalizuje vozidlo (více v příspěvku „Každé nové auto bude od října 2015 muset „umět“ eCall“, [Ve zkratce...](#), [Monitoring červen 2013](#)). Komise [odhaduje](#), že zavedení systému eCall zachrání až 2 500 životů ročně a urychlí zásah záchranné služby o 40 % ve městech a o 50% v mimoměstských oblastech. Podle představitelů evropského automobilového průmyslu (ACEA) je zavedení systému eCall v roce 2015 příliš ambiciózní. Očekává se, že přijetí systému eCall bude problematické pro Radu, jelikož členské státy budou nést náklady s vybudováním technické infrastruktury a implementací systému.

Evropský parlament stvrdil dokončení digitálního nástroje pro propojení Evropy

Evropský parlament 26. 2. 2014 [schválil](#) investiční balík ve výši 1 mld. € na podporu panevropských digitálních projektů a vysokorychlostní širokopásmové sítě. Jedná se o digitální část Nástroje pro propojení Evropy (CEF), který Komise navrhla v říjnu 2011 s cílem zlepšit evropské dopravní, energetické a digitální sítě (více v příspěvku „Komise zavádí Nástroj pro propojení Evropy“, [Monitoring říjen 2011](#)). Původně mělo jít do digitální oblasti 9,2 mld. €, tato suma však byla v únoru 2013 snížena na zase-

dání Evropské rady v rámci vyjednávání víceletého finančního rámce 2014–2020 na zmiňovanou 1 mld. €. Většina finančních prostředků bude podporovat digitální služby, jako infrastrukturu, panevropské platformy a přeshraniční veřejné služby (např. elektronické zadávání veřejných zakázek či elektronické zdravotnictví) a zejména ty projekty, jejichž výsledky jsou opakovaně použitelné ve všech odvětvích. Z celkové částky bylo 15% vyčleněno na podporu širokopásmového připojení, z nichž alespoň 1/3 musí být zaměřena na projekty zavádějící rychlost min. 100 Mb/s.

Online veřejné služby pro všechny

Webové stránky subjektů veřejného sektoru by měly být přístupné všem, tedy i osobám se zdravotním postižením, nebo prostřednictvím tabletů a chytrých telefonů. To [stvrdilo](#) v prvním čtení v poměru 593:40:13 plénum EP 26. 2. 2014. Poslanci vyžadují navíc stejné povinnosti také pro subjekty soukromé, které však vykonávají veřejnou službu (např. zdravotnictví či školství, poskytování plynu, tepla, elektřiny a vody, doprava aj). Poslanci rozšířili působnost návrhu směrnice také mezi orgány veřejné správy, a to vůči jistě nevoli členských států, jelikož toto ustanovení vyžaduje jejich finanční investice. V současnosti pouze 1/3 veřejných internetových stránek splňuje mezinárodní standardy webové přístupnosti např. tím, že umožňuje uživateli zvětšení textu a obrázků, obohacuje videa znakovým jazykem, podtrhuje „klikací“ odkazy nebo umožňuje ovládat webové stránky klávesnicí. To poté uživatelům brání třeba podat online daňové přiznání, žádat o dávky v nezaměstnanosti nebo zapsat dítě do školky. Nově budou stránky povinně kompatibilní se specializovanými klávesnicemi používanými seniory, nebo také např. opatří veškeré fotografie titulky. Z návrhu byly vyňaty mikropodniky s nejvýše 12 zaměstnanci. Nyní bude o [návrhu směrnice](#), který byl představen v prosinci 2012, rozhodovat Rada.

EP schválil program Zdraví pro růst na období 2014–2020

EP [přijal](#) 26. 2. 2014 [návrh](#) nařízení, které zavádí třetí víceletý [program](#) činnosti v oblasti zdraví pro období let 2014–2020. Komise tak reaguje na potřebu podpořit členské státy v jejich úsilí o zlepšení zdraví občanů a zajištění udržitelnosti systémů zdravotní péče, jak to požaduje strategie [Evropa 2020](#). Na začátku roku 2014 vypršela platnost druhého plánu, který nesl název [Společenství v oblasti zdraví](#) (2008–2013). Zdravotnictví hraje také důležitou roli v programu Evropa 2020, neboť zaměstnává asi 1 z 10 vysokoškolsky vzdělaných obyvatel a jeho podíl na HDP představuje 10 %. Úlohou

Komise je každoroční vypracování programů priorit a akcí, které mají být provedeny. Komise taktéž stanovuje podrobná kritéria pro příjemce. Program má stanoveny 4 specifické cíle (1) vyvinout na úrovni EU společné nástroje a mechanismy pro řešení nedostatku zdrojů, jak lidských, tak finančních a usnadnit zavádění inovací; (2) zvýšit dostupnost lepší a bezpečnější zdravotní péče pro občany EU; (3) podporovat prevenci zejména v oblasti kouření, nadměrné konzumace alkoholu, obezity a HIV/AIDS; (4) vyvíjet jednotné přístupy a prokazovat jejich význam pro lepší připravenost a koordinaci v případech naléhavého ohrožení zdraví. Pro plnění stanovených cílů členské státy určí národní kontaktní místa, která budou Komisi nápomocna při propagaci programu, šíření jeho výsledků a poskytování informací o jeho dopadech. Na řadě je nyní přijetí postoje Rady.

Coreper stvrdil dohodu o navracení protiprávně vyvezených kulturních památek

Coreper 26. 2. 2014 [potvrdil](#) neformální dohodu o [návrhu](#) směrnice, které bylo dosaženo 18. 2. 2014 mezi Radou a EP. Směrnice má zajistit snazší navracení protiprávně vyvezených kulturních památek. Komise jej předložila v květnu 2013 (více v příspěvku „Komise chce snazší navracení protiprávně vyvezených kulturních památek“, Ve zkratce..., [Monitoring květen 2013](#)). V listopadu přijala stanovisko Rada (více v příspěvku „Rada podporuje snazší navracení protiprávně vyvezených kulturních památek“, Ve zkratce..., [Monitoring listopad 2013](#)). Výbor CULT o návrhu [rozhodoval](#) v lednu 2014. Revize by měla doznat [směrnice č. 93/7](#) (včetně její klíčové přílohy). Nová norma by se měla vztahovat na kulturní statky („národní kulturní poklady umělecké, historické nebo archeologické hodnoty“), které byly neoprávněně vyvezeny po roce 1993 a které se nyní nacházejí na území jiného členského státu (doba na ověření, zda v konkrétním případě jde o „národní kulturní poklad“, by se měla prodloužit ze stávajících 2 na 5 měsíců). Stávající právní předpisy EU by nadto měly být posíleny tím, že se (1) prodlouží lhůta pro zahájení řízení o navrácení u soudů v zemi, ve které se majetek nachází, a to ze stávajících 12 měsíců na 3 roky, (2) bude se používat systém pro výměnu informací o vnitřním trhu ([IMI](#)) za účelem usnadnění správní spolupráce a výměny informací, (3) důkazní břemeno se přeneso na posledního vlastníka (pokud je jím žádána náhrada). Výsledná směrnice by měla být implementována do 1 roku od vstupu v platnost. Plénum EP by se předlohou mělo zabývat v dubnu 2014.

EP potvrdil vznik evropského vyšetřovacího příkazu a požaduje revizi evropské zatykače

[Plénum EP](#) 27. 2. 2014 formálně [potvrdilo](#) dohodu institucí EU o vytvoření evropského vyšetřovacího příkazu (European Investigation Order, EIO). S podnětem na zavedení [směrnice](#) v této oblasti přišlo 7 členských států v dubnu 2010. V Radě bylo dosaženo shody v prosinci 2011 a EP hlasoval v květnu 2012. V listopadu 2013 dosáhly všechny 3 instituce (tedy včetně Komise) kompromisu, který 3. 12. 2013 [potvrdil](#) Coreper a 5. 12. 2013 [výbor LIBE](#) (více v příspěvku „LIBE a Coreper schválili evropský vyšetřovací příkaz“, [Monitoring prosinec 2013](#)). Evropský vyšetřovací příkaz je rozhodnutí justičního orgánu vydané či potvrzené justičním orgánem jednoho členského státu („vydávající stát“) za účelem provedení jednoho nebo několika konkrétních vyšetřovacích úkonů v jiném členském státě („vykonávající stát“) s cílem zajistit důkazy. Členské státy vykonají evropský vyšetřovací příkaz na základě zásady vzájemného uznávání. Evropský vyšetřovací příkaz by měl být zaměřen na konkrétní vyšetřovací úkon, který musí být proveden, a stanoví jednotný rámec pro zajišťování důkazů. EIO se nebude účastnit Irsko a Dánsko, naopak Velká Británie se účastnit bude. Po schválení budou mít členské státy 3 roky na transpozici směrnice do svého vnitrostátního práva. Zároveň EP vyzval Komisi, aby do roka navrhla reformu systému evropského zatykače, u kterého dle [usnesení](#) EP je potřeba lépe ochránit procedurální práva podezřelých a obviněných, zlepšit vazební podmínky a zabránit jeho [nadužívání](#) ze strany některých členských států.

Komise upozorňuje na přeshraniční překážky pro pojistné smlouvy

Odborná [skupina vytvořená EK](#) [vydala](#) 27. 2. 2014 zprávu, která hovoří o tom, že odchylky v pojistném právu v jednotlivých členských státech brání přeshraničnímu poskytování pojistných produktů, protože zvyšují náklady a způsobují právní nejistotu. Komisařka Viviane Redingová vyjádřila svoji nespokojenost tím, že „ani 20 let po dokončení jednotného trhu není přeshraniční obchod v oblasti pojištění zdaleka bezproblémový“. Odborná skupina definovala problémy, které přináší nejednotnost v pojistném právu. Pojišťovny musí přizpůsobovat smlouvy jednotlivým členským státům, což způsobuje nejen navýšení nákladů, ale i administrativy. Právní nejistota, která je s překážkami spojena, zatěžuje uzavírání pojistných smluv v jiných členských státech. Zástupci pojišťoven upozorňují na to, že v současné době není možné nabízet jednotné pojistné produkty v rámci celé EU, což je v evrop-

ském jednotném trhu nežádoucí. Komise již dříve vyvinula snahu o harmonizaci a v říjnu 2011 [navrhla](#) nepovinnou společnou evropskou právní [úpravu](#) prodeje za účelem podpory obchodu a rozšíření nabídky pro spotřebitele v oblastech mimo finanční služby. Lze očekávat, že EK bude v iniciativě harmonizace pokračovat.

Podvýbor pro otázky eurozóny zatím nebude

Na tom se shodli při svém jednání 27. 2. 2014 předsedové jednotlivých skupin EP a odložili tuto otázku na neurčito, jelikož návrh postrádá podporu výboru ECON. Většina jeho členů se shodla, že je třeba posílit demokratickou kontrolu eurozóny, avšak nejsou si jisti, zda je vhodné vytvořit nový orgán 3 měsíce před volbami do EP. Někteří také pochybují, že by podvýbor byl účinným nástrojem. Představitelé z řad socialistů či ALDE ovšem argumentují, že by tento výbor mohl vyvažovat diskuze konané v rámci euroskupiny a EP by tak byl „v obraze“. Frakce EPP zase varuje před vytvořením dvouступňové Evropy a navrhuje diskuzi odložit až po volbách. ECON jednal o možnosti zřízení podvýboru již třikrát, zatím si však své pravomoci ponechává. Podle návrhu

by podvýbor dohlížel na správu eurozóny a měl právo na slyšení u nejvyšších úředníků HMU.

EP k situaci na Ukrajině

Poslanci EP [přijali](#) 27. 2. 2014 politickou rezoluci ohledně situace na Ukrajině. Rezoluce zahrnuje možnosti jako je krátkodobá finanční pomoc (nutná k zahájení nezbytných reforem) a sankce proti osobám odpovědným za násilí v zemi (např. zmrazení majetku). Poslanci žádají ustavení nezávislé mezinárodní komise, která by vyšetřila případy porušování lidských práv. Vyzvali také k uvolnění vízového režimu pro ukrajinské obyvatele a slíbili jim dát jasnou perspektivu evropské integrace. Jakmile bude mít Ukrajina novou vládu, má Komise v plánu jí předložit asociační a obchodní dohodu, na rozdíl od EP však neslibuje členství v EU. Do řešení situace chce také zahrnout Rusko a zmírnit tak napětí s proruským obyvatelstvem na Ukrajině, zejména zabránit jejímu rozdělení na dvě části. Poslanci zdůrazňují, že prezidentské volby, které by se měly konat 25. května, musí být důvěryhodné, svobodné a spravedlivé. Ukrajinský parlament vyzývá, aby přijal potřebné volební zákony, včetně nového zákona o financování politických stran.

PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP

Plénium EP ve dnech 3. – 6. 2. a 24. – 27. 2. 2014

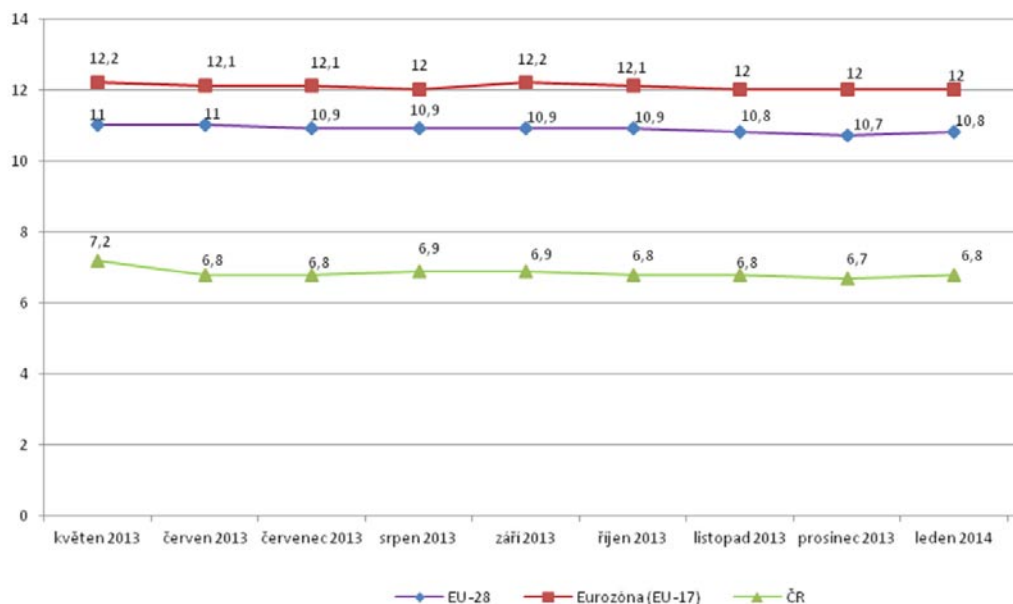
Projednávaný návrh	Výsledek hlasování					
	Pro		Proti		Zdrželi se	
	Celkem	ODS	Celkem	ODS	Celkem	ODS
Zpráva B. Rapkaye o podpoře volného pohybu zjednodušením přijímání některých veřejných listin (A7-0017/2014).	573	Vlasák	62	Cabrnoch, Fajmon, Ouzký, Strejček	44	Češková, Kožušník
Zpráva M. Gallo o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a udělování licencí pro více území k právním k užití hudebních děl online (A7-0281/2013).	640	Češková, Cabrnoch, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Vlasák	18	-	22	-
Zpráva A. McCarthy o trestněprávním postihu za obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (A7-0344/2012).	618	Češková, Cabrnoch, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Vlasák	20	-	43	-
Zpráva A. Vălean o investičních projektech do energetické infrastruktury (A7-0323/2013).	572	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Vlasák	89	-	18	-
Zpráva C. Moraese o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem sezónního zaměstnání (A7-0428/2013).	498	-	56	Strejček	68	Češková, Cabrnoch, Fajmon, Ouzký, Tošenovský, Vlasák
Zpráva T. Ulmera o snížení emisí CO ₂ z nových osobních automobilů do roku 2020 (A7-0151/2013).	499	Cabrnoch, Fajmon, Ouzký, Strejček, Vlasák	107	-	9	-
Zpráva M. L. Macovei o zmrazování a konfiskaci výnosů z trestné činnosti (A7-0178/2013).	631	Cabrnoch, Fajmon, Ouzký, Vlasák	19	-	25	Strejček
Zpráva E. Costello o Fondu evropské pomoci nejchudším osobám (A7-0183/2013).	592	-	61	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Ouzký, Strejček, Vlasák	31	-
Zpráva I. Strejčka o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o standardizované příznání k dani (A7-0090/2014).	572	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	20	-	20	-
Zpráva N. Mela o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (A7-0477/2013).	467	Cabrnoch, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Vlasák	22	-	10	-

Poznámky

1. Přehled obsahuje pouze ta hlasování, při nichž poslanci hlasovali na vyžádání po jménech.
2. Označení projednávaných návrhů vychází z pojmenování příslušných položek samotným EP.

VYBRANÉ STATISTICKÉ ÚDAJE EUROSTAT

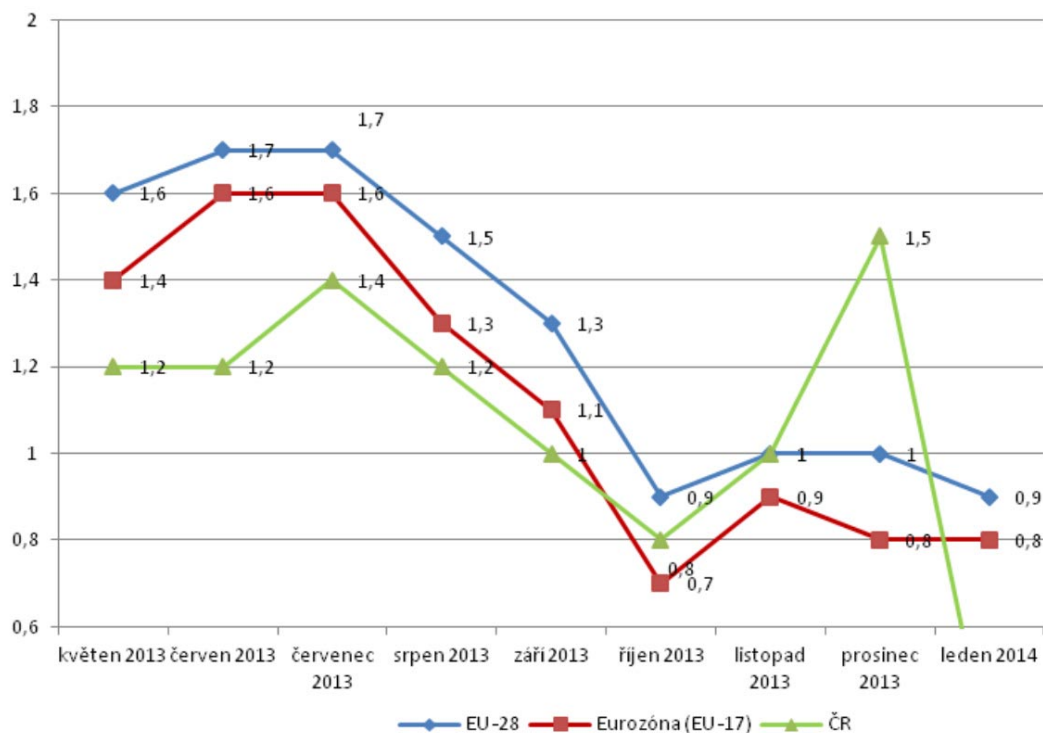
Vývoj míry nezaměstnanosti v EU, eurozóně a ČR (v %)

Poznámka: EU-28 od 1. 7. 2013

Zdroj: [Eurostat](#)

Vývoj meziroční míry inflace v EU, eurozóně a ČR (v %)

Poznámka: EU-28 od 1. 7. 2013

Zdroj: [Eurostat](#)

V roce 2011 41 [evropských regionů](#) (NUTS 2) dosahovalo více jak 125 % evropského průměru HDP/os. (vyjádřeno v paritě kupní síly). Nejvíce to bylo v Londýně (321 % průměru EU), také v regionu Grand Duchy v Lucembursku (266 %) a v Bruselu (222 %). Praha dosahovala v tomto roce 171 % evropského průměru. Mezi těmito 41 regiony bylo nejvíce (11) německých. Na opačném konci hodnocení 75 regionů dosahovalo pouze 75 % a méně, z toho 15 z nich bylo polských, 9 řeckých a 7 českých. Nejméně vyvinuté regiony bychom našli v Bulharsku a Rumunsku (některé dosáhly pouhých 29 %).

Mezi léty 2006 a 2012 hrubá [spotřeba energie](#) v EU 28 poklesla o 8 %. Míra závislosti, ukazující do jaké míry je oblast závislá na dovozu energie, dosáhla v roce 2012 53 %. Největší podíl má v EU jaderná energie (29 %), následována obnovitelnými zdroji (22 %), pevnými palivy (21 %), plynem (17 %) a ropou (10 %). Největšími spotřebiteli energie byly v roce 2012 Německo, Francie, Velká Británie, Itálie a Španělsko, kteří dohromady tvořili 64 % veškeré evropské spotřeby energie. Jediným čistým exportérem energie bylo v tomto roce Dánsko. Nejméně závislé státy na dovozu energie pak byly Estonsko (17 %), Rumunsko (23 %), ale třeba také ČR (25 %). Naopak nejvíce závislá je Malta (100 %), Lucembursko a Kypr (97 %). Mezi pět největších producentů energie v EU patří Francie, Německo, UK, Polsko a Nizozemí (dohromady 64 % produkce v EU).

Poznámka

Přehled obsahuje statistické údaje Eurostat zveřejněné v únoru 2014.

VEŘEJNÉ KONZULTACE V BŘEZNU 2014

Popis konzultace	Oblast	Konzultace otevřena do
<u>Konzultace týkající se sdělení o pojmu státní podpory</u>	Soutěž	14. 3. 2014
<u>Konzultace týkající se budoucnosti cestovního ruchu v EU</u>	Podnikání	15. 3. 2014
<u>Konzultace týkající se regulačního a administrativního rámce pro společnosti podnikající v cestovním ruchu, orgány veřejné správy a jiné subjekty působící v cestovním ruchu v EU</u>	Podnikání	15. 3. 2014
<u>Konzultace týkající se certifikace zařízení na zpracování odpadu</u>	Podnikání	17. 3. 2014
<u>Návrh nařízení Komise, kterým se mění nařízení (ES) č. 906/2009 o konsorciích liniové dopravy, pokud jde o dobu použitelnosti</u>	Soutěž	31. 3. 2014
<u>Režim financování podporující udržitelnou a efektivní nákladní dopravu</u>	Doprava	2. 4. 2014
<u>Konzultace ke strategii EU týkající se nezákonného obchodování s volně žijícími druhy</u>	Životní prostředí	10. 4. 2014
<u>Veřejná konzultace týkající se evropského prostoru dovedností a kvalifikací</u>	Vzdělání	15. 4. 2014
<u>Na maloobchodním trhu s energií</u>	Energie	17. 4. 2014
<u>O pokroku při plnění cílů v oblasti energetické účinnosti pro rok 2020 a rámec politiky energetické účinnosti pro rok 2030</u>	Energie	28. 4. 2014
<u>Vytvoření ročních seznamů priorit pro vypracování kodexů sítě a rámcových pokynů na rok 2015 a následující roky</u>	Energie	9. 5. 2014
<u>Ohledně zřízení „pilotního společného projektu“ na podporu realizace evropského hlavního plánu uspořádání letového provozu</u>	Doprava	14. 2. 2015

Poznámky

1. Nově otevřené konzultace jsou podbarveny.
2. Označení veřejných konzultací vychází z pojmenování příslušných položek Komisí.

KALENDÁŘ NA BŘEZEN 2014

Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek
3	4	5	6	7
Rada Enviro	Rada Transport, Telecom+Energy		Rada Justice	Rada ECOFIN
EP AFET, DEVE, ECON, IMCO	EP BUDG, ENVI	EP	EP ENVI	
10	11	12	13	14
				Rada Transport, Telecom+Energy
EP Plénum AFET, EMPL, ENVI, LIBE, AFCE	EP Plénum	EP Plénum INTA	EP Plénum	
17	18	19	20	21
Rada FAC	Rada GAC	.	Evropská rada	Evropská rada
EP CONT, ECON, ITRE, IMCO, TRAN, AGRI	EP CONT, ECON, ITRE, IMCO, TRAN, AGRI, PECH	EP DROI, SEDE, REGI, JURI	EP DROI, JURI	
24	25	26	27	28
Rada Agri+Fish	Rada Agri+Fish			
	EP DEVE	EP INTA		
31				

SEZNAM ZKRATEK

ACEA	European Automobile Manufacturers Association (Evropská asociace výrobců automobilů)
AEA	Association of European Airlines (Asociace evropských aerolinií)
AGRI	Agriculture and Rural Development Committee (Výbor EP pro zemědělství a rozvoj venkova)
AIDS	Acquired Immune Deficiency Syndrome (Syndrom získaného selhání imunity)
ALDE	Group of the Alliance of Liberals and Democrats for Europe (Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu)
AVAS	Acoustic Vehicle Alerting Systems (Zvukový výstražný systém pro automobily)
CE	shoda produktu s požadavky předpisů EU
CEF	Connecting Europe Facility (Nástroj pro propojení Evropy)
CER	Community of European Railway and Infrastructure Companies (Společenství evropských železničních společností)
CO ₂	oxid uhličitý
Coreper	Comité des Représentants Permanents (Výbor stálých zástupců)
DGS	Deposit Guarantee Schemes
DPH	daň z přidané hodnoty
ECB	European Central Bank (Evropská centrální banka)
ECOFIN	Economic and Financial Affairs Council (Rada pro hospodářské a finanční záležitosti)
ECON	Economic and Monetary Affairs Committee (Výbor EP pro hospodářství a měnu)
ECR	European Conservatives and Reformists Group (Skupina Evropských konzervativců a reformistů)
EFD	Europe of Freedom and Democracy Group (Skupina Evropa svobody a demokracie)
EGF	European Globalisation Adjustment Fund (Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci)
EHS	Evropské hospodářské společenství
EIA	environmental impact assessment (posuzování vlivů na životní prostředí)
EIO	European Investigation Order (Evropský vyšetřovací příkaz)
EK	Evropská komise
EMA	European Medicines Agency (Evropská agentura pro léčiva)
EMCO	Employment Committee (Výbor pro zaměstnanost)
MSP	malé a střední podniky
ENVI	Environment, Public Health and Food Safety Committee (Výbor EP pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin)
EP	Evropský parlament
EPO	European Patent Office (Evropský patentový úřad)
EPO	European Protection Order (evropský ochranný příkaz)
EPP	Group of the European People's Party (Christian Democrats) (Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů))
ES	Evropské společenství
ESF	Evropský sociální fond
ESM	European Stability Mechanism (Evropský stabilizační mechanismus)
EU	Evropská unie
FTT	financial transaction tax (daň z finančních transakcí)
GMO	genetically modified organism (geneticky modifikovaný organismus)
HDP	hrubý domácí produkt
HIV	Human Immunodeficiency Virus (virus lidské imunitní nedostatečnosti)
IMCO	Internal Market and Consumer Protection Committee (Výbor EP pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů)

IMI	Internal market information system (systém pro výměnu informací o vnitřním trhu)
INTA	International Trade Committee (Výbor EP pro mezinárodní obchod)
ITRE	Industry, Research and Energy Committee (Výbor EP pro průmysl, výzkum a energetiku)
JURI	Legal Affairs Committee (Výbor EP pro právní záležitosti)
LIBE	Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci)
MiFID	Markets in Financial Instruments Directive (směrnice o trzích finančních nástrojů)
MMF	Mezinárodní měnový fond
MSP	malé a střední podniky
PES	Public employment services (veřejné služby zaměstnanosti)
S&D	Group of the Progressive Alliance of Socialists & Democrats in the European Parliament (Skupina Pokroková aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu)
SDEU	Soudní dvůr Evropské unie
SFEU	Smlouva o fungování Evropské unie
SRM	Single Resolution Mechanism (společný rozhodovací mechanismus)
STORK	Secure idenTity acrOss boRders linKed
SZP	společná zemědělská politika
SŽDC	Správa železniční dopravní cesty
T&E	European Federation for Transport and Environment (Evropská federace pro dopravu a životní prostředí)
TRAN	Transport and Tourism Committee (Výbor EP pro dopravu a cestovní ruch)
UCITS	Undertakings for Collective Investments in Transferable Securities (subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů)
UDC	Union démocratique du centre (Demokratická unie středu)

SLOVNÍČEK

balík

Soubor legislativních návrhů uveřejněných v jeden okamžik. Není nezbytně nutné, aby spolu jednotlivé návrhy meritorně souvisely.

Coreper

Výbor stálých zástupců členských států EU v Bruselu (akronym francouzského Comité des Représentants Permanents). Jeho úkolem je asistence členským státům – projednávání a příprava návrhů, o nichž poté rozhoduje Rada, a udržování kontaktu s ostatními institucemi EU, zejm. s Komisí. Existuje ve dvou podobách. Coreper II je složen z vyslanců stálých misí, věnuje se především politicky a ekonomicky nejdůležitějším otázkám (společná zahraniční a bezpečnostní politika, institucionální otázky, rozpočet, příprava materiálů pro zasedání Evropské rady). Coreper I je složen z nižších diplomatických úředníků a zabývá se ostatními body agendy (viz také „Komise“ a „Rada“).

Evropský parlament

Dříve též Společné (parlamentní) shromáždění. Od roku 1979 jediný přímo legitimovaný (volený) orgán EU, jenž by měl reprezentovat „evropské občany“. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně se člení na výbory, politicky na frakce. Minimálně jednou měsíčně (s výjimkou srpna) zasedá v plénu (viz také „Komise“ a „Rada“).

farmakovigilance

Dozor nad léčivými přípravky po jejich registraci směřující k zajištění maximální bezpečnosti a co nejvýhodnějšího poměru prospěšnosti léčivého přípravku k jeho rizikům. Součástí této činnosti je detekce, hodnocení, pochopení a prevence nežádoucích účinků léků nebo problémů, jako je např. špatné užívání nebo zneužívání léků, lékové interakce, vliv na plod, na kojené děti atd.

frakce

Seskupení politických stran na základě ideové spřízněnosti či dlouhodobé nadnárodní spolupráce. Působí v Evropském parlamentu (viz také „Evropský parlament“).

implementace

Proces přijímání norem, jež na úrovni členských států provádějí směrnice přijaté na úrovni EU (viz také „směrnice“).

KOM dokument

Návrh právní normy nebo jiné sdělení či zpráva Komise Radě a/nebo jiné instituci EU (viz také „Komise“ a „Rada“).

Komise

Evropská komise, dříve též Vysoký úřad. Reprezentant nadnárodního principu vládnutí v EU, v naprosté většině případů iniciátor legislativy EU. Funkcionálně se člení na generální ředitelství (tzv. DGs), zasedá alespoň jedenkrát týdně (viz také „Evropský parlament“ a „Rada“).

komunitarizace

Proces odstraňování prvků mezivládní spolupráce ve prospěch prvků nadnárodních. V legislativním procesu se týká např. rozšiřování legislativního monopolu Komise, spolurozhodovací procedury či odstraňování jednomyslného hlasování v Radě (viz také „Komise“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

konzultace

Těž konzultační procedura. Druhá nejčastější legislativní procedura v EU, při níž je Rada nad Evropským parlamentem zvýhodněna (jeho názor nemusí brát v úvahu) (viz také „Evropský parlament“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

kvalifikovaná většina

Pojem známý především z hlasování v Radě. Pro přijetí konkrétního opatření je nezbytné získat nadpoloviční většinu členů (Rady nebo jiného orgánu) a přibližně 70 % vážených hlasů (přibližně proto, že např. při rozšiřování EU o nové členské státy dochází k jejich „převažování“). Nově se prosazujícím a prozatím „doplňkovým“ kritériem je populace, resp. to, zda kvalifikovaná většina popsanych parametrů reprezentuje také určité procento populace EU (Smlouva z Nice uvádí 62 %) (viz také „Rada“).

nařízení

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje (resp. zpravidla z definice ani nepovoluje) žádnou další intervenci (viz také „směrnice“).

posílená spolupráce

Nástroj EU zakotvený v čl. 326–334 Smlouvy o fungování EU. Od přijetí Amsterodamské smlouvy umožňuje, aby se některé členské státy EU (minimálně však třetina z nich, v současnosti 9) mohly v určité oblasti integrovat nad rámec integrace dosažené EU jako celkem. Posílená spolupráce musí být otevřená všem členským státům, nesmí narušovat vnitřní trh EU, hospodářskou, sociální a územní soudržnost ap. Rada o jejím zahájení zpravidla rozhoduje kvalifikovanou většinou, souhlasit musí i Evropský parlament (viz také „Amsterodamská smlouva“, „Evropský parlament“, „kvalifikovaná většina“, „Rada“, „Smlouva o fungování EU“).

primární právo

Suma zřizovacích smluv tří společenství a smluv, které je mění a doplňují (včetně doprovodných protokolů a prohlášení). Součástí primárního práva jsou i přístupové smlouvy všech členských států. Určujícím znakem primárního práva je způsob jeho kreace: na základě svolání mezivládní konference, s platnou zásadou jednotnosti členských států a následnou ratifikací ve všech členských státech. „Protipólem“ primárního práva je právo sekundární, které vzniká na základě normotvorby příslušných orgánů Společenství (EU) a musí být s primárním právem v souladu.

princip subsidiarity

Princip mající zajistit, že opatření jsou přijímána co nejbližší občanům (na nejnižším stupni správy, jenž umožňuje jejich realizaci nebo výkon). Do primárního práva byl včleněn (maastrichtskou) Smlouvou o EU.

Rada

Rada EU nebo také Rada ministrů. Reprezentant mezivládního („národního“) principu vládnutí v EU. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně je tvořena Evropskou radou (summitem), devíti resortními radami a Coreperem. Zasedá podle potřeby, summity se konají minimálně čtyřikrát ročně (viz také „Coreper“, „Evropský parlament“ a „Komise“).

rozhodnutí

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje žádnou další intervenci. V porovnání s nařízením se však týká jednotlivého případu a je závazné pro toho, komu je určeno (viz také „nařízení“ a „směrnice“).

směrnice

Výsledek legislativního procesu v EU. Specifická právní norma, jež je v zásadě závazná pouze z hlediska výsledku. Zpravidla vyžaduje prováděcí normu (zákon, vyhlášku), jíž jsou povinny přijmout všechny členské státy (viz také „nařízení“).

Smlouva o fungování EU

Těž Smlouva o Evropském společenství revidovaná Lisabonskou smlouvou. Druhá ze dvou hlavních částí Lisabonské smlouvy.

společný postoj

Výsledek prvního čtení spolurozhodovací procedury v Radě (viz také „Rada“ a „spolurozhodování“).

spolurozhodování

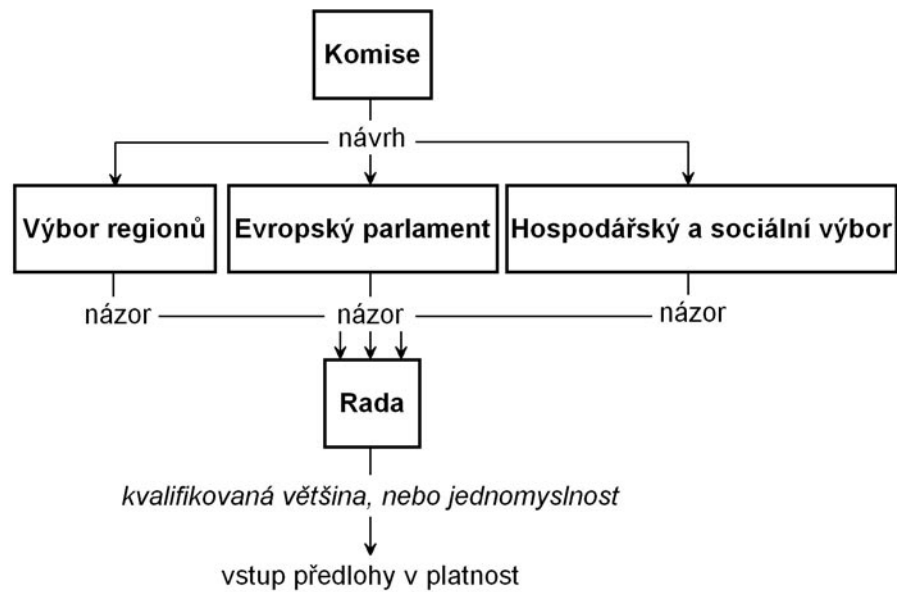
Též spolurozhodovací procedura. Nejčastější legislativní procedura v EU, na níž se rovným dílem podílí Evropský parlament i Rada (viz také „Evropský parlament“, „konzultace“, „Rada“).

unbundling

Termín, jež lze přeložit jako „rozdělení“. V souvislosti s liberalizací energetických trhů je často používán pojem „vlastnický unbundling“ či „právní unbundling“, jenž označuje právní oddělení produkce od distribuce a obchodu s energetickými zdroji. V oblasti železniční dopravy se analogicky jedná o právní oddělení železniční infrastruktury a dopravních služeb poskytovaných na železnici.

SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR

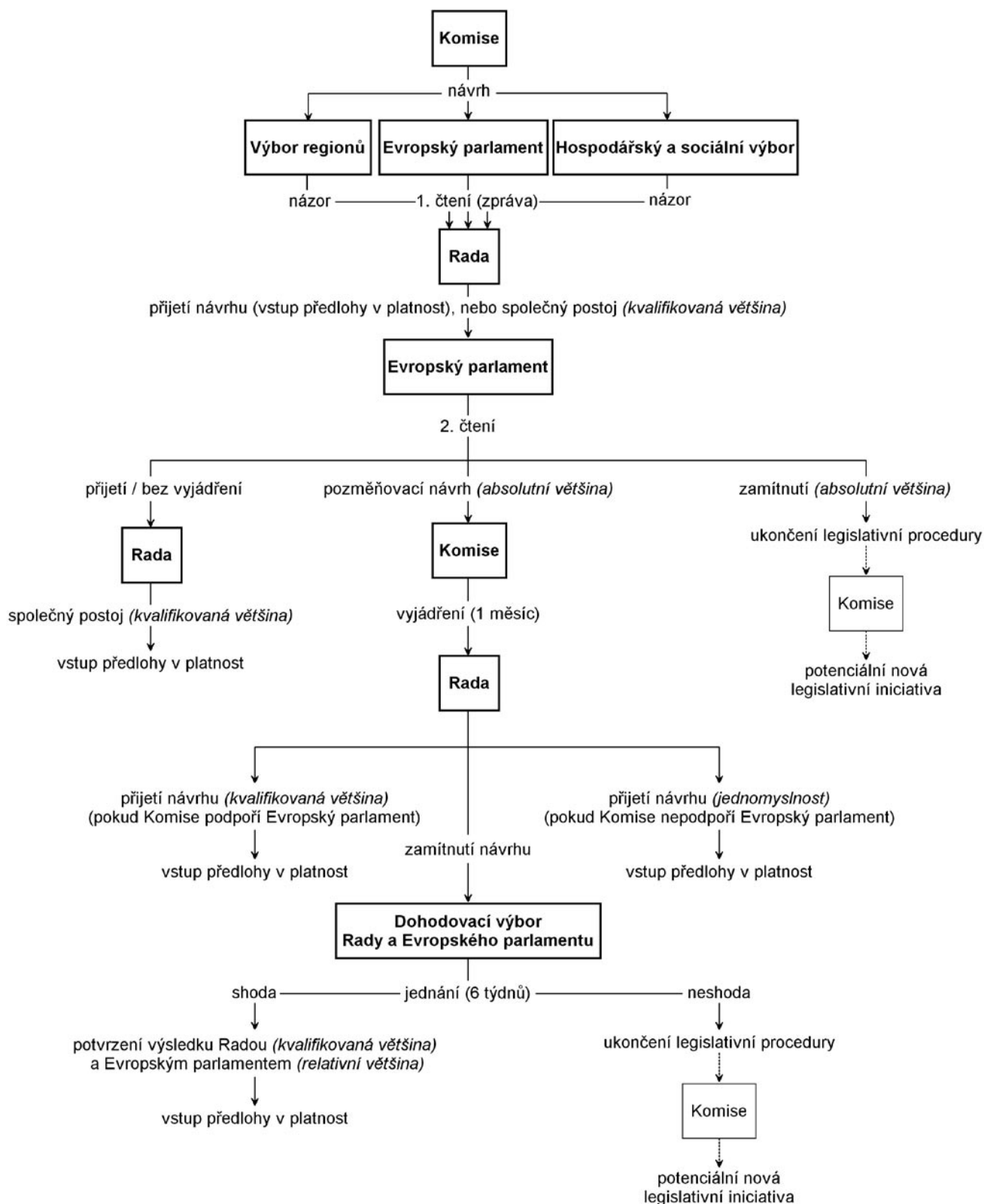
Schéma konzultační procedury

Poznámky

1. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
2. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky není stanovena.
3. Uvedené schéma je jen orientační.

Schéma spolurozhodovací procedury

Poznámky

1. V případě nesplnění požadovaných podmínek legislativního procesu (a v případě neexistence alternativního postupu) projednávání návrhu končí.
2. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
3. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky činí tři měsíce (není-li uvedeno jinak). Po dohodě Rady a Evropského parlamentu ji lze prodloužit o třetinu.
4. Procedura se vyznačuje intenzivní komunikací mezi jednotlivými zainteresovanými aktéry. Uvedené schéma je jen orientační.